



NOVA ГАЗЕТА

№ 35 (294) Вересня 19, 2014, Нью-Йорк

№ 35 (294), September 19, 2014, New York

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю



**ЮРІЙ СЕРГЕЄВ: «ООН -
ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗПОРАДНА»** **СТОР. 6-7**

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА



**РЕФЕРЕНДУМ У ШОТЛАНДІЇ:
НІХТО НІКУДИ НЕ ІДЕ** **СТОР. 5**

У ГРОМАДІ



**ОСТАННІ АКОРДИ
ФЕСТИВАЛЬНОЇ ОСЕНІ** **СТОР. 15**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

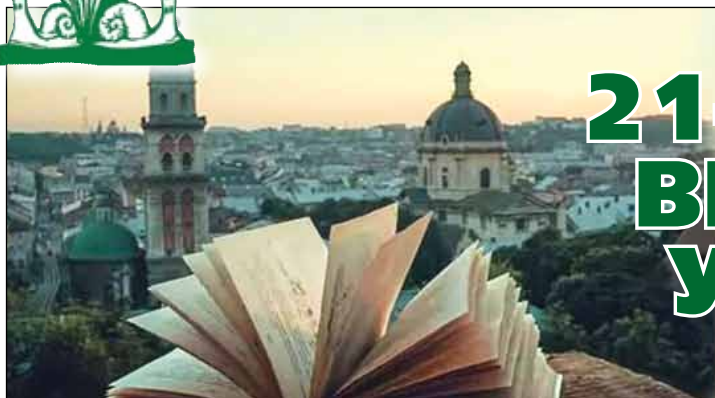


**СОЛТ-ЛЕЙК-СИТІ -
«СВЯЩЕННЕ МІСТО СВЯТИХ»** **СТОР. 20-21**

ПЕТРО ПОРОШЕНКО У ВАШИНГТОНІ



СТОР. 10



21-Й ФОРУМ ВИДАВЦІВ У ЛЬВОВІ

СТОР. 18



Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих витрат, пов'язаних з навчанням



Selfreliance
VISA

3.99

% APR
на 6 міс.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЮ
Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.



2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

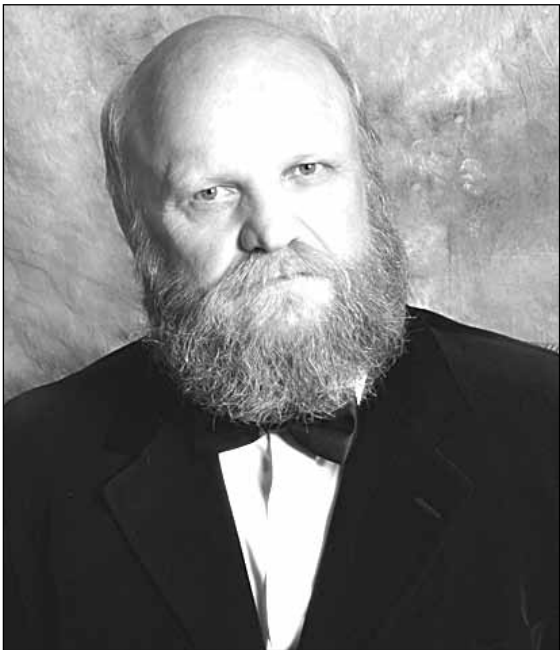
NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промодіального періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5300, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки "Самопоміч".

**Full Financial
Services**





65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

18 вересня Президент України Петро Порошенко прибув з офіційним візитом до США, під час якого зустрівся з Президентом США Бараком Обамою, віце-президентом Джоозефом Байденом, державним секретарем Джоном Керрі й виступив перед обома палатами американського Конгресу. 24 вересня він прилетить до Нью-Йорку, аби взяти участь у дискусії на 69-й сесії Генеральної Асамблеї ООН – його виступ заплановано на 25 вересня. Під час візиту українського Президента до «столиці світу» відбудуться зустрічі з ним представників української громади, а завершиться спілкування величавим бенкетом в нью-йоркському готелі «Валдорф-Асторія».

Немає сумніву, що демократично обраного голову Української держави слід прийняти гідно. Але з огляду на ситуацію, в якій опинилася нині Україна, за яку всі ми вболіваємо й переживаємо, навряд чи доцільно використати можливість спілкування з Президентом, приготувавши лише бурхливі оплески, панегірики й дифирамби.

До Президента Порошенка в усіх нас є купа нелегких запитань. Що означає ухвалення Верховною Радою підготовлених ним капітулянтських законів, яким нині аплодують у Кремлі, про особливий статус деяких районів Донецької й Луганської областей та амністію сепаратистів-убивць, мародерів і гвалтівників? Чому відтерміновано до грудня 2015 року введення в дію частини угоди про асоціацію з ЄС, в якій йдеться про зону вільної торгівлі? Хто наполіг на цьому? Чому на посаду міністра оборони України призначено людину, яка жодного дня не служила у війську й не знає навіть азів військової справи? Чому віддані президентові депутати проголосували проти закону про корупцію? Чому не було ухвалено новий, демократичний порядок виборів до Верховної Ради, а натомість знову використовується пропорційно-мажоритарна система із закритими списками, з допомогою якої янчуари обдурювали український народ і проітовхували до вищого законодавчого органу країни своїх водіїв, охоронців, коханок, відвертих бандюків і аферистів? Чому найчесніші люди України характеризують 100 днів президентства Порошенка як марний період очікувань, протягом якого нічого не змінилося? Чому знову лунають заклики йти на Майдан?

Це тільки декілька з цілої низки запитань, які обов'язково треба поставити Порошенку під час зустрічей з ним у Нью-Йорку. Аби знати, що насправді відбувається нині з постмайданною Україною, яка ситуація на Донбасі, чого хоче Путін, чи ведуться з ним бодай якісь переговори. Без цієї інформації з перших уст нам важко буде знати реальну ситуацію в Україні, а значить і правильно діяти.

В кінці вересня ми матимемо унікальну можливість зустрітися з Петром Порошенком і про все його розпитати. Не змарнуймо час на словослов'я й пустопорожні виступи! Україна стогне від зухвалого агресора, який змушує нашого Президента капітулювати й виконувати приписи Путіна. Україна не хоче стелитися перед окупантом, який бачить її прив'язаною до своєї іржавої коліснички, поза Європою й цивілізованим світом. Український народ повстав проти такої перспективи, а його кращі сини віддали свої життя задля іншого, ніж приготував нам Путін, майбутнього України. І Президент, якого привів до влади героїчний Майдан, повинен завжди пам'ятати, що віднині головне джерело влади – це не Банкова, не його уряд чи адміністрація, а народ. І він не потерпить зради ідеалів Майдану, якою б словесною еквілібристикою вона не прикривалася.

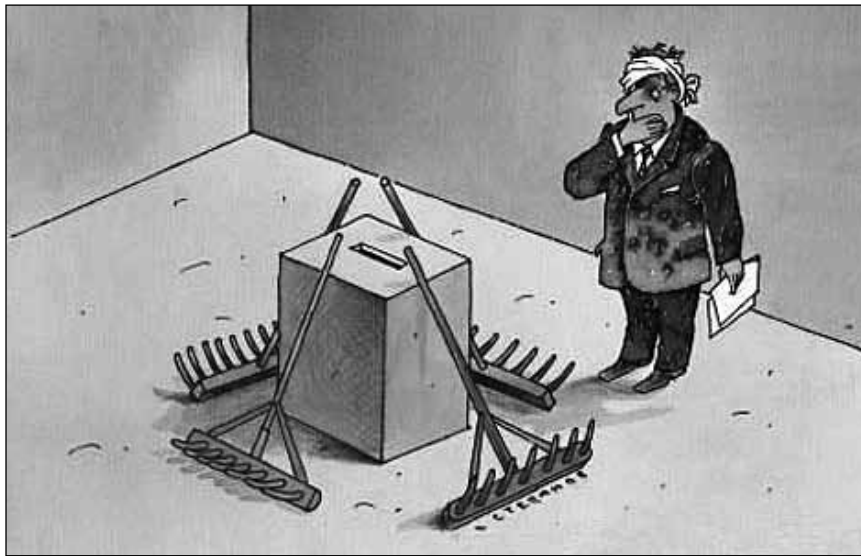
Відаючи належне Президентові, чесно запитаємо його, чи він не лукавить, чи не боїться Путіна, чи готовий стояти за наші святині, ідеали й принципи до кінця.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

На превеликий жаль, схема, за якою проводитимуться цьоголітні вибори, не залишає надії на те, що якість наступного парламенту буде вищою від якості чинного. Закриті списки та мажоритарні округи не зроблять нову Раду Радою з дійсно великої літери.

Це буде все той же парламент – з «тушками» (дякуємо закритим спискам) та переміжниками (низький уклін одномандатним округам). Можливість перетрясти ці старі міхи і влити в них молоде вино втрачено. Тож тепер треба думати вже про те, як мінімізувати ризики від старої виборчої системи, яка може повернути нас на те пекельне коло, яким Україна біжить ось вже 23 роки поспіль.



ПАСТКА МАЖОРИТАРКИ: ЯК УНИКНУТИ ПРОВАЛУ НА ВИБОРАХ

Хотілось би, щоб ці мої слова було сприйнято як заклик до всіх розумних і прагматичних українських демократів, які цього року йдуть на вибори. Я навмисне роблю акцент на прагматизмі, щоб не говорити про любов до України і не впадати в пафос. Отож, будемо прагматиками.

Запитаємо себе: для чого ми затівали цьоголітні вибори? Для того, щоб очистити український парламент від «п'ятої колонії» Москви, від «регіоналів» та комуністів, від тих, хто голосував за диктаторські закони Януковича і долучився до кровопролиття на Майдані в Києві. А також від тих, хто й по цей день використовує трибуну Верховної Ради як ретранслятор своїх сепаратистських поглядів і на чий совісті війна на Сході України. Я умовчу зараз про те, що цієї мети можна було б досягти і просто притягненням окресленого контингенту до кримінальної відповідальності. Виходитимемо з того, що вибори вже оголошено.

Тому ще раз: ми проводимо вибори, щоб залишити за бортом усіх означених «добродіїв». Але «добродії» ці надто живучі. Вони все одно шукають шпарини, через які можна пролізти до парламенту і спаскудити його. Якщо їхні партійки гниють та розвалюються, вони укрупнюють свої купки екскрементів, аби таки перевалити цей компост через межу прохідного бар'єру.

Якщо ж їх цураються навіть свої (зумисне не буду називати імен, але відомо, що найбільш одіозних персон мають намір викинути зі списку і Партія розвитку, і будь-які інші ймовірні поєднання «П» та «Р» – Партія регіонів, слава Богу, сама зійшла з дистанції), то ці вигнанці «пригородують» собі округи. Потрапити до Ради для них – значить вижити. Їх умотивовує і кримінальна відповідальність, яка гіпотетично маячить на обрії, і просто суто шкурне бажання жити так, як вони жили досі. З усіма пільгами, благами й перевагами.

Свій округ це панство засіватиме золотими батонами, срібними багетами чи платиновими круасанами – аби лише прорватися, аби випередити суперника хоч на півкорпуса. Саме цим так небезпечна «мажоритарка» в тому вигляді, в якому вона існує нині. Адже зараз це – протистояння совісті й користоловства, двобій шлунка й душі.

Я пам'ятаю, як хвалився у 2012-му Олександр Єфремов. «У нас, – казав він, – уже є 223 заяви депутатів про вступ до фракції ПР». І це при тому, що за партійними списками Партія регіонів отримала на виборах лише 72 мандати.

А от серед мажоритарників вона натовість мала цілих 115 душ.

Частково це були люди, які від самого початку балотувалися, маючи суб'єктом висування Партію регіонів, а частково – ті, хто приєднався до ПР згодом. В опозиційні фракції з безпартійних мажоритарників йшли одиниці. Хай і не 223 заяви (тут Єфремов палицю перегнув), але 187 охочих вступити до лав фракції Партія регіонів таки віднайшла.

І це ще на самому початку каденції, до усіх «тушкувань» і спринту з одного табору до іншого. Морально нестійкі мажоритарники зробили свою чорну справу: вони наростили м'язи проянуковичської фракції, яка згодом своєю надлишковою вагою чавила все живе.

Історія повторюється. Вже зараз, свідчить сайт ЦВК, йде масована атака на Раду з боку «колишніх». Колишніх регіоналів, колишніх комуністів. Чого вартий один лише Сергій Ківалов, відомий у народі під двома прізвищами: як Підрахуй і як Кідалов. Він, нагадаю, не лише людина, котра сфальсифікувала результати президентських виборів у 2004 році, а й один із двох авторів сумнозвісного закону «Про мову», який було ухвалено в 2012-му.

Ківалов-Підрахуй-Кідалов – людина унікальна. Це другий в Україні діяч, який спричинився відразу до двох суспільних вибухів, двох Майданів – мовного та «помаранчевого». Перевершити цей рекорд ще не вдалося нікому, хіба що Янукович так само запустив у дію дві революції. Але Ківалов був хронологічно першим.

Разом з Ківаловим, який претендує на 135-й виборчий округ, на прилеглі «території» наклали оком ще троє колишніх регіоналів. Всі вони нині балотуються, природно, як безпартійні. Крім того ж Ківалова, який раптом згадав, що він є членом Морської партії.

Звичайно, що не саму лише Одещину «окучують» регіонали. Будуть й інші області, де засилля цього баласту дасться взнаки. Просто не всі документи ще подані. А по Одещині вже зараз ідуть «смотрящий» за Одеською областю Леонід Клімов (округ №137), помічений у підкупі виборців Олександр Пресман (округ №139) та кнопкодав Віталій Барвіненко (округ №141).

До речі, троє з цих чотирьох «одеситів» – Ківалов, Клімов та Барвіненко – голосували за сумнозвісний драконівський закон від 16 січня. Найбільш прикритим буде те, що в разі потрапляння до Ради всі вони отримають не тільки юридичну, а й моральну недоторканість. Як ті, що

пройшли горнило легітимності та вогонь виборчої «люстрації».

Для того, щоб знищити такий сценарій у зародку, є єдиний вихід. Слід висунути єдиного кандидата від демократичних сил. Як мінімум – у більшості округів. Як максимум – у всіх 225-ти. Ідея не нова, погоджуюсь. Але ж вона спрацювала у 2012-му! Тоді чому про це не згадують нині? Не згадують, коли, навпаки, слід кричати й бити в усі дзвони.

Такий єдиний кандидат має постати внаслідок пакту про взаємонепоборювання. Тільки єдність врятує майже безнадійно зіпсовану ситуацію з цьоголітніми достроковими виборами, які можуть обернутися поверненням януковичізму, вороттям до владного Олімпу таких відомих негідників як Віктор Медведчук, який теж спить і бачить себе знову у владній обіймі. Тільки єдність, інакше це «немовля», яке народиться 26 жовтня, краще відразу виплеснути разом із водою на смітник. Бо воно дуже скоро перетворить Україну на зону, якою вона була за часів Януковича. З новими «Межигір'ями», відкатами, «смотрящими», тотальним пограбуванням України й черговим передколапсним економічним станом, в якому вона опинилася за час розгулу мафії під керівництвом Януковича.

Я звертаюсь до Порошенка, Тимошенко, Яценюка, Гриценка, Тягнибока, до всіх польових командирів Майдану, до всіх, хто очолює нині добровольчі батальйони, але планує брати участь у виборах: пам'ятайте про те, як шурі проникають на корабель і точать його зсередини. А коли проточать діри, то першими тікають з цього корабля.

Ви різні, вас багато, і немає значення, чи підете ви спільним партійним списком чи різними. Тасуйте партії, як вам заманеться. Але врятуйте «мажоритарку». Не дайте перетворити наш спільний ковчег на «Титанік». Інакше ми всі підемо на дно.

Спробуйте домовитися, відкинувши все зайве. Я не закликаю вас любити один одного, бо у політиці сентименти – це зайве. Лише поставтеся з повагою до тої спільної роботи, яку ви затіяли, і до її результатів. Бо перемогу, як це вже було не раз, вкрадуть з-під носа – ті, хто не має на неї жодного права, але має більше спритності. Даймо ж ненажерам по руках. І тоді у нас все вийде!

Михайло Поживанов,
народний депутат
2,4,5 і 6-го скликань
Карикатура Володимира
Степанова

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Про співрозмовника:

Адам МІХНІК – відомий польський громадський діяч-інтелектуал, колишній дисидент, журналіст, один з найактивніших представників політичної опозиції 1968-1989 років, головний редактор найпопулярнішої газети Польщі *Gazeta Wyborcza*.

Народився 17 жовтня 1946 року у Варшаві. З дитячих літ – учасник гарцерського (скавтського) руху. В 1961-1962 роках входив до відомого дискусійного «Клубу кривого колеса», через який пройшло багато представників майбутньої політичної опозиції. Вступив на історичний факультет Варшавського університету, однак у 1968 році за свої політичні виступи був відрахований з нього, заарештований і засуджений до 3-х років ув'язнення. В 1975 році екстерном закінчив історичний факультет Познанського університету ім. Адама Міцкевича. Був особистим секретарем відомого польського поета Антонія Слоніського. В 1976-1977 роках жив у Парижі. Повернувшись до Польщі, вступив до Комітету захисту робітників, виступив одним з організаторів підпільного університету гуманітарних і соціальних наук – «Товариство наукових курсів». Був редактором низки опозиційних видань. У 1980-1989 роках – радник руху «Солідарність». Інтернований після введення в Польщі в грудні 1981 року військового стану й перебував в ув'язненні до 1984 року. В 1985 році був знову заарештований на три роки тюрми, але наступного року звільнений за амністією.

З 1988 року – член неформального координаційного комітету, який очолює Лех Валенса. В 1989-1991 роках – депутат новообраного Сейму. В 1989 року створив щоденну «Газету Виборчу», головним редактором якої є й понині. Мешкає й працює у Варшаві.

– У 2012 році Ви написали лист до Юрія Луценка, який тоді перебував у в'язниці, зі словами підтримки й очікуванням, що ситуація в Україні рано чи пізно зміниться. Чи думали Ви тоді, що коло історій так швидко закрутиться?

– Ні. Я був дуже наївним, оскільки думав, що Янукович «не кидатиме слова на вітер». Він, декларував усьому світові, що підпише угоду з ЄС, і я був переконаний, що він це зробить. Принаймні, він діяв так, ніби хотів це зробити. З перспективи часу бачу, що я помилявся. Але схожим чином думало багато людей, включно з моїми друзями з України.

От чого я зовсім не очікував, так це реакції українців на його відмову підписати угоду про асоціацію. Під час конфе-

ренції у Вільнюсі я зустрів тоді відомого російського тележурналіста Женю Кисельова, який працював у Києві й розповів мені, що на Майдані вже зібралося 100 тисяч людей. Я подумав, що це жарт, але він показав мені інформацію про це в інтернеті.

Я був вражений, оскільки не сподівався на такий розвиток подій. Я не думав, що Янукович настільки дурний, хоча багато українських колег говорили, що він не має жодної концепції, і для нього головне – гроші та влада. Мені здавалося, що вони перебільшують, адже

тіна, чи на його місці міг би бути інший «умовний Путін» з огляду на затребуваність у Росії імперської політики?

– На це запитання немає простої відповіді. У диктаторських системах роль першої людини є дуже важливою. У СРСР Брежнев мав склероз і ледве говорив, але незважаючи на це, його голос був вагомим.

Без сумніву, Путін спирається на своїх людей і закоренілу психологію, пануючу в російському суспільстві, яке сприймає розпад СРСР як свою поразку. Для литовців чи поляків

АДАМ МІХНІК: «ПУТІНУ ЗАГРОЖУЄ МАЙДАН ЧОРНОЇ СОТНІ»

українці більші максималісти, ніж поляки, які є поміркованішими в оцінках. Але тоді вони мали рацію.

– З чим можна порівняти події на Майдані?

– Це складно порівнювати з чимось. Це був революційний процес, але це була революція іншого типу. Україна тоді не була диктатурою на кшталт арабських чи комуністичних країн, а напівдиктатурою. Ця революція була не стільки за свободу, скільки проти корупції, проти гнилого корупційного механізму держави, проти хабарів на всіх рівнях і кричущої майнової несправедливості.

Як завжди трапляється під час революцій, різні люди мали різні інтереси, не все було ідеально. Україні тоді закидали «Правий сектор», який був у меншості на Майдані, у той час як у Москві, в російській Думі їхній «правий сектор» є значно гіршим за всі українські «сектори» разом узяті. Йдеться про Жириновського і всю їхню пропагандистську машину.

Майдан був феноменом, він мав щось спільне з арабськими революціями, чи так званими «кольоровими» революціями – Помаранчевою у Києві, революціями в Грузії та Киргизстані, однак це було щось зовсім нове.

– В Україні існує думка, що не в 1991 році, а лише тепер ми отримуємо справжню незалежність. Ви можете погодитися з цим твердженням?

– Так, багато людей про це каже. Я чув це в Києві й Львові. Мені з Польщі важко оцінювати. Але була пролита кров. Небесна сотня, а зараз ті, хто гинуть за оборону України – це люди з усієї країни, а не тільки з її заходу... Це формує нову ідентичність українського народу. А ідіотська теза Путіна про те, що українського народу не існує, є наочним спростуванням його брехні.

– Окупація Криму, агресія Росії у Східній Україні є провиною однієї людини – Пу-

це стало визволенням, а для росіян, як це окреслив Путін, є найбільшою геополітичною катастрофою ХХ століття. І він говорив про це щиро, він справді так вважає.

Ця позиція може розраховувати на якусь підтримку в російському суспільстві, яке відчуває фрустрацію й розчарування. Але це все ненадовго. У подальшій перспективі це шлях до російської трагедії.

Я не виключаю, що в разі організації в Криму чесного референдуму, більшість населення могла б висловитися за приєднання до Росії. Так само невідомо, як зараз завершиться референдум у Шотландії, чи як це може бути в Каталонії.

З історичної точки зору, за останні 100 років Крим був більше російським, ніж українським, але він належав до Української держави. Зміна кордонів шляхом агресії та анексії є неприпустимою. Про це все можна дискутувати, але не запропонованою Росією мовою.

Окупація Криму викликала ентузіазм у росіян, мовляв, Росія нарешті має серйозний успіх. Але що це за успіх? Незабаром кримчани побачать, що на них чекає катастрофа, адже їхні права в Україні ніхто не обмежував.

Звичайно, можна сказати, що українська влада для Криму нічого, чи майже нічого не робила. Упродовж багатьох років Україна багато втратила через дії еліт. Але це все не виправдовує великоросійського імперіалізму.

Путін став заручником власної демагогії, він випустив джину з пляшки. Якщо він раніше боявся київського Майдану на Червоній площі в Москві, то зараз має боятися «майдану» великоросійської чорної сотні проти себе.

– Як можна зупинити Путіна?

– Україна самостійно це не зробить, вона мусить мати підтримку. Попри непослідовність дій Євросоюзу щодо Росії, політика ЄС загалом скерована у



правильному напрямку. Виступ Обама в Естонії був дуже обнадійливим. Путіна можна зупинити, але для цього необхідні послідовність, єдність і повна рішучість. Слід чесно визнати: Путіна може зупинити лише сила.

– Європа нині не поспішає однозначно підтримувати Київ, введення чергових санкцій проти Росії супроводжується величезними труднощами й опором окремих країн. Чи Ви не бачите в цьому деякого лицемірства?

– Це правда, що Європа є поділеною. Зараз дуже багато залежить від того, чия позиція в Європі переможе. Призначення нашого колишнього прем'єра Дональда Туска президентом Європейської Ради є сигналом для Москви, що ЄС обирає проукраїнську позицію. У московській пропаганді Польща, після хіба США, виглядає найгірше. Але загалом, не думаю, що політика ЄС щодо України є лицемірною.

– А як Ви оцінюєте політику Польщі щодо України?

– Вона є дуже виваженою, реалістичною й чесною. Але треба відверто визнати, що вона не є безкорисливою. Польща зацікавлена в тому, аби Україні все вдалося: допомагаючи Україні – ми допомагаємо собі. Крайні праві сили в Польщі часто цього не розуміють. Але очевидно є стара теза, яку давно висловив Їжи Гедройць, відомий польський інтелектуал і журналіст ХХ століття, що гарантією для незалежності Польщі є незалежна Україна.

– Що Ви хотіли донести у своєму відкритому листі наприкінці липня до європейських політиків?

– По-перше, ми зобов'язані говорити правду про Україну, а не повторювати брехню путінської пропаганди. Це – обов'язок журналістів, письменників, інтелектуалів.

По-друге, ми зобов'язані розуміти, що діється. Ми не можемо повторювати помилку, зроблену в епоху Гітлера і Ста-

ліна, коли на певні речі закривалися очі. Ні, зараз не можна заплющувати очі, треба тиснути на наші уряди, аби вони усвідомили, що відбувається.

Звичайно, в Європі стикаються різні інтереси і різні стереотипи. Наприклад, у своєму часописі ми опублікували звернення чеських і словацьких інтелектуалів, аби вплинути на уряди цих країн і змінити ставлення до Росії.

Нещодавно ми зустрічалися в редакції з групою чеських журналістів і пояснювали їм, що повторюючи фразу про американсько-російське суперництво в Україні, чеський прем'єр озвучує тези російської пропаганди. Але лицемірства в цьому не бачу, це – страх, неосвіченість.

Скажу більше: на мою думку ЄС і США у своїх діях пішли значно далі, ніж я очікував. Я думав, що буде гірше.

– Ви погоджуєтесь з твердженням, що майбутнє Європи нині вирішується в Україні?

– Так, погоджуюся – в Донецьку і Луганську.

– Що зараз Ви, як польський журналіст та інтелектуал, можете сказати українцям у цій складній для країни ситуації?

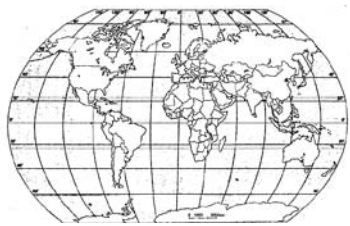
– Я захоплююся ними й усім серцем з ними. Але головне, щоб через кривду і страждання, яких зазнають українці, вони не захворіли на русофобію. Слід відрізнити Путіна від Росії. У Росії також є особи, які дуже рішуче засуджують Путіна.

– Але таких людей в Росії дуже мало...

– Це не має значення. Треба робити ставку на цю меншість. Колись Андрій Сахаров називав події в Афганістані «позорною війною», і він теж був у меншості, але саме на його боці була правда. Опозиція в Польщі також колись була в меншості, але це ми мали рацію і перемогли.

Інтерв'ю провів
Юрій Банахевич
Варшава

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА



Шотландці хочуть залишитися в складі Сполученого Королівства. Про це свідчать перші результати п'яти екзит-полів проведеного 18 вересня референдуму. Зокрема, за даними п'яти опитувань – YouGov, Panelbase, Survation, Opinion i ICM – за незалежність висловилися 48 %, тоді як проти проголосувало 52%.

Згідно з екзит-полем Ipsos MORI, голоси розділилися відповідним чином: 49% – «проти», 51% – «за». Водночас дані Survation, що проводило опитування по телефону, свідчать

РЕФЕРЕНДУМ У ШОТЛАНДІЇ: НІХТО НІКУДИ НЕ ЙДЕ

про 53% бажаючих залишити все як є і 47% прихильників незалежності Шотландії.

Нагадаємо, дані останніх трьох опитувань напередодні референдуму засвідчили, що більшість шотландців проголосує проти незалежності регіону. Без врахування тих, хто ще не визначився, всі три опитування твердили про незначну перевагу позиції «Ні»: 52% на 48%.

Перший міністр Шотландії Алекс Салмонд написав перед референдумом звернення до громадян, у якому закликав їх проголосувати «Так», зазначивши: «Зробимо це». Водночас Алекс Салмонд закликав шотландців не звертати увагу на політичні аргументи та статистичні дані, які супроводжували дворічну кампанію перед референдумом та вірити лише



На референдумі в Шотландії 18 вересня перемогли ті, хто виступає за подальше перебування краю в складі Великої Британії

у самих себе на виборчих дільницях.

«Важливі лише люди. Люди, які за кілька дороговісних годин протягом дня голосування візьмуть у свої руки суверенітет та владу. Це найбільший день

можливостей, який ми коли-небудь будемо мати. Майбутнє Шотландії – у наших руках», – заявив Алекс Салмонд.

Лідер кампанії «Краще разом» Алістер Дарлінг та колишній прем'єр-міністр Великої

Британії Гордон Браун провели у Глазго напередодні референдуму мітинг під гаслом «Люби Шотландію – голосуй «Ні».

Колишній президент США Білл Клінтон приєднався до шотландських дискусій і також закликав голосувати «Ні». Він зазначив: «Єдність з максимальним самовизначенням є могутнім сигналом для світу, який розривають конфлікти ідентичностей, про те, що можливо поважати наші відмінності, живучи та працюючи разом».

Чотирнадцять колишніх британських військовиків застерегли, що вибір «Так» призведе до того, що вся Британія стане більш вразливою для атак. Втім, те, чого так боялися британські військовики, не сталося. Шотландія нікуди не йде, а залишається частиною Великої Британії.

ПАРИЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОТИ «ІСЛАМСЬКОЇ ДЕРЖАВИ»



На Паризькій конференції з проблематики так званої Ісламської держави в Сирії та Іраку було створено міжнародну коаліцію протидії джихадистам

У Парижі в понеділок, 15 вересня, відбулися переговори, присвячені ситуації з так званою «Ісламською державою» (ІД), бойовики якої захопили значні території Іраку та Сирії й відрізають голови західним громадянам.

Держсекретар США Джон Керрі зустрівся у французькій столиці з міністрами закордонних справ з різних країн, щоб обговорити шляхи, як перемогти бойовиків ІД.

Президент Франції Франсуа Олланд заявив, що безголовлення британського працівника гуманітарної організації демонструє, що світ має протидіяти цим людиноневисникам. До участі в коаліції для боротьби з ІД разом із США та Іраком зголосилося майже 40 країн, 10 з них – арабські.

За словами представників американської влади, кілька арабських країн запропонували долучитися до авіаударів США по позиціях ІД в Іраку.

Джон Керрі заявив у Парижі, що його дуже надихають обіцянки військової допомоги для боротьби з групою бойовиків.

Він сказав це після поїздки країнами Близького Сходу, коли намагався заручитися підтримкою плану президента США Барака Обами, який він оприлюднив напередодні.

Стратегія США передбачає послаблення центрів угруповання, а також перепони для іноземців, які прагнуть воювати за ІД, обмеження фінансових потоків бойовикам та спроби побороти їхню ідеологію.

Іран, якого не запросили до Парижу, розкритикував паризькі переговори, заявивши, що вони є просто «задля картинки». Тегеран також незадоволений вибіркоким підходом щодо запрошених. Коаліцію під проводом США критикує також Сирія, яка твердить, що плани Обами не реалізуються без залучення сусідів Іраку.

Перед Паризькою конференцією ісламісти оприлюднили відео з обезголовленням британського заручника. Британський прем'єр-міністр Дейвид Кемерон назвав «актом чистого зла» убивство британця Дейвида Гейнса джихадистами «Ісламської держави».

ЄВРОПАРЛАМЕНТ ЗАКЛИКАВ ВИКЛЮЧИТИ РОСІЮ ІЗ СИСТЕМИ SWIFT

Європарламент закликав ЄС розглянути можливість виключення Росії з цивільного ядерного співробітництва та системи Swift. Про це йдеться в резолюції Європарламенту, ухваленій 18 вересня. Окрім того, в документі визнається європейська перспектива України.

«Європарламент підтверджує свою думку, що угода про асоціацію з Україною не є остаточною метою у відносинах Україна-ЄС, і вказує, що відповідно до статті 49 угоди про ЄС, Україна, як і будь-яка інша європейська країна, має європейську перспективу і може стати членом ЄС за умови, що дотримуватиметься принципів демократії, поважатиме основні свободи, права людини,



Європарламент закликав ЄС розглянути можливість виключення Росії з цивільного ядерного співробітництва та системи Swift

права меншин і забезпечуватиме верховенство права», – йдеться в документі.

Європейський парламент також закликав країни ЄС скасувати заплановані угоди з Росією в енергетичному секторі, зокрема будівництво газопроводу «Південний потік». «Європарламент закликає держави-члени скасувати заплановані угоди з Росією

в енергетичному секторі, зокрема будівництво газопроводу «Південний потік», – зазначається в документі.

Окрім того, Європейський парламент привітав рішення французького уряду зупинити доставку Росії гелікоптерів Mistral і закликав усі держави-члени дотримуватися подібної лінії щодо експорту озброєнь та товарів подвійного призначення. Водночас окремі досить жорсткі пропозиції не ввійшли до остаточного варіанту документу.

Зокрема, як повідомлялося, Європейська народна партія пропонувала заохочувати країни ЄС надати Україні зброю, а також посилити санкції аж до повної блокади економічного та фінансового сектору Росії.

ПАПА РИМСЬКИЙ: «СВІТ ПЕРЕБУВАЄ В СТАНІ ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ»

Папа Римський Франциск заявив, що хвилю нинішніх конфліктів у всьому світі можна назвати Третьою світовою війною. Він засудив торгівлю зброєю і тероризм, які сіють смерть і руйнування.

Понтифік виступив 13 вересня під час відвідин найбільшого військового цвинтаря в Італії, яке він відвідував у зв'язку зі сторіччям Першої світової війни. «Людство потребує сліз і пнастав час оплакувати жертви. Навіть сьогодні, після закінчення ще однієї, Другої світової війни, можна говорити про третю війну, тому що тривають злочини, масові вбивства й руйнування», – зазначив глава Римокатолицької церкви.

Раніше Франциск заявив, що використання сили міжнародним співтовариством буде виправдано, щоб зупинити те,



Папа Римський Франциск заявив на найбільшому військовому цвинтарі Італії, що Третя світова війна вже почалася

що він назвав «несправедливою агресією» з боку бойовиків «Ісламської держави» в Іраку та Сирії.

Західні ЗМІ, цитуючи Папу, пишуть: «Папа правий – сьогодні, після двох світових війн, можна говорити про третю війну, котра палає в локальних конфліктах, таких як Ірак, Сирія, Україна, Палестина, котра ви-

являється в масових убивствах, знищенні людей та інших злочинах агресорів і терористів».

Слова Папи Римського Франциска про те, що світ вже перебуває в стані Третьої світової війни, опублікувало британське видання The Telegraph, а австрійська газета Kronen Zeitung виокремлює слова з його проповіді: «Війна знищує найпрекрасніше творіння Бога – людину». За словами Папи Римського, війну часто виправдовують ідеологією, але насправді вона завжди результат чистішої жадоби, хибного розуміння владомощами свого місця на цій землі й прагнення до необмеженої влади.

Сторінку за матеріалами зарубіжних ЗМІ підготував Андрій Гурін
Фото Reuters

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник:

Юрій Сергєєв – Постійний представник України при ООН, Надзвичайний і Повноважний посол України. Народився 5 лютого 1956 р. в м. Ленінакан (Вірменія). Закінчив Київське вище загальнонавчальне училище ім. М.Фрунзе та Київський державний університет ім. Т. Шевченка (за фахом філологія). У 1981–1992 рр. – асистент, а потім – доцент кафедри філологічного факультету Київського державного університету ім. Т. Шевченка, заступник директора Інституту українознавства. З 1992–1997-го – керівник прес-центру, начальник Управління інформації МЗС, керівник Секретаріату міністра закордонних справ України. З січня до листопада 1997-го – радник-посланник Посольства України у Великій Британії. Протягом 1997–2000-х років – Надзвичайний і Повноважний посол України в Греції, а також Албанії (за сумісництвом). Протягом 2000 – 2001 років – керівник Головного управління з питань зовнішньої політики Адміністрації Президента України. У 2001-му – перший заступник Міністра закордонних справ України. В 2001–2003-му – Державний секретар МЗС України, 2003–2007-х – Надзвичайний і Повноважний посол України у Франції, Постійний представник України при ЮНЕСКО. З квітня 2007 року до сьогодні – Постійний представник України при ООН. З 2008-го – Надзвичайний і Повноважний посол України в Багамській Співдружності (за сумісництвом). Кандидат філологічних наук, доцент. Володіє англійською та французькою іноземними мовами. Мешкає й працює в Нью-Йорку.

– Пане после, щойно розпочалася 69-а сесія Генеральної асамблеї ООН. З яким настроєм бере в ній участь Україна?

– Це, мабуть, перша сесія за часів незалежності, до якої ми готувалися, з одного боку, з надією, але більше – з тривогою. З надією, тому що під час усіх цих подій в Україні й довкола неї ми побачили велику підтримку. Фактично весь світ, за винятком одиннадцяти країн, підтримав нашу країну. А з тривогою, тому що бачимо безпорадність цієї організації, її марні зусилля зупинити агресора, в даному разі Росію. Організація Об'єднаних Націй не змогла зупинити розвиток драматичних, трагічних подій і в Сирії. Вже багато десятиліть триває конфлікт на Близькому Сході й вона також там безсила... Тобто, це те, що робить нашу позицію двозначною.

Виступ президента Порошенка з трибуни ООН також буде, швидше за все, двоцілловим: подякувати світові, закликати до більшої солідарності, закликати робити якісь конструктивні кроки, щоб повернути довіру до ООН й зробити її дієвою, а з іншого боку, поділитися своєю тривогою.

Ми слідуємо за тим, як жодне кризове явище в світі за останнє десятиліття не було упереджене чи подолане Організацією Об'єднаних Націй. У силу того, що механізми, прописані в Статуті ООН і деталізовані в різних її резолюціях, не діють. А точніше, можуть бути використані на користь агресора, особливо, якщо цей агресор є постійним членом Ради Безпеки ООН, як, наприклад, Російська Федерація, яка користується правом вето.

З якими настроями й цілями ми йдемо на цю сесію? Згуртувати тих, хто нас підтримує, зміцнити відносини з державами, які демонстративно виступили на наш захист, а з іншого боку, закликати світ до більшої солідарності, консолідації, пошуку шляхів відновлення довіри до ООН. Інакше може статися те, що трапилося після Другої світової війни, коли попередниця ООН Ліга Націй змушена була почати в Бозі, бо не змогла зупинити Другу світову війну.

– Багато років говорять про реформування ООН. Що робиться сьогодні для того, щоб

позбутися сталінських рудиментів, коли постійний член Ради Безпеки може бути агресором і водночас ветоувати будь-які резолюції стосовно своєї агресії?

– Питання реформи Ради Безпеки й Генеральної Асамблеї ООН виникло ще кілька десятиліть тому. Тобто, ми в тому процесі, який виглядає безкінечним. Є різні моделі, як це зробити. Наприклад, пропонують – давайте введемо до складу постійних членів Німеччину, Японію, Бразилію... Але будь-яка арифметична зміна постійного чи непостійного складу Ради Безпеки не приведе до кардинальної зміни ситуації. Чому? Поки не буде змінено сам механізм застосування права вето або вето взагалі не буде скасовано й замінено якимось іншим механізмом, наприклад, консенсусом, буде те, що є. Одна країна може заветувати хоч сотню добрих ідей. Тому проблема саме в праві вето. Нині насамперед «п'ятірка» постійних членів не готова до таких змін. Перший сигнал, який надійшов, міститься у виступі президента Франції Олланда – минулої сесії, у вересні, він запропонував ухвалити такі рішення, щоб право вето не могло бути застосоване у разі відвертого збройного конфлікту, загрози життю людям, кардинального порушення їхніх прав і т.ін. У нього є певна підтримка. Наприклад, від Великої Британії. Але далі – пауза. Звичайно, всі країни-члени намагаються переконати цю п'ятірку в необхідності змін, але поки що все стоїть на одному місці.

Де може бути рішення? Якщо набереться критична маса країн, коли Генеральна Асамблея може заявити про свою незгоду із системою. Але нині так все розподілено в цьому світі, що кожен член п'ятірки має своїх прихильників і це все також розмивається: створюється одна група, а на протива-



Посол України Юрій Сергєєв під час виступу на засіданні Ради Безпеки ООН

ЮРІЙ СЕРГЄЄВ: «НАША СИЛА – В ПРАВДІ...»

У Нью-Йорку розпочалася 69-та сесія Генеральної Асамблеї ООН

гу їй створюється інша. І начебто дія логічна, але вона ні до якого конструктивізму не веде.

Статут прописано так, що вигнати постійного члена Ради Безпеки практично неможливо. Є стаття 3, яка говорить про членство. І пункт 6 тлумачить, що країна може бути позбавлена членства в разі грубого порушення Статуту ООН, а далі – «що потребує відповідного рішення Ради Безпеки». Все, кінець, замкнене коло. Навіть коли ми хотіли й хочемо застосувати іншу статтю – статтю 27 (там є пункт 3 щодо того, що країна, яка є стороною конфлікту і водночас є постійним членом Ради Безпеки, не може застосовувати право вето), Росія категорично відмовляється, що вона є «стороною конфлікту», незважаючи ні на які докази. І ніхто нічого не може зробити. Вона так вважає і все. І в цьому біда Організації Об'єднаних Націй. Фактично на одному із засідань мені вдалося звернути увагу глави російської делегації в Раді Безпеки Віталія Чуркіна на маніпуляцію правом вето. Я сказав про те, що вето, двічі застосоване проти Сирії, сприяло драматизації ситуації. А їхнє вето в усіх випадках проти Грузії залишило кров на їхніх руках, бо вони піднімали руку, голосуючи проти припинення насильства й кровопролиття... Віталій Чуркін одного разу хизувався, що Росії ніхто не позбавить права вето, бо це право, мовляв, завоювано кров'ю дідів і батьків нинішніх росіян під час Другої світової війни. Коли я це почув, то на наступному засіданні був вимушений сказати, щоб він не привласнював це право, бо в рідках крові часів Другої світової війни є кров і українців, і грузинів, і вірменів, і литовців, і інших народів. Ми вам дали це право, а ви вирішили чомусь, що маєте успадкувати його від Радянського Союзу. Тому це є

хвороба цієї системи і її основних органів. Боротися з нею можна. По-перше, за рахунок створення політичної солідарності, більшої сили політичних аргументів, за рахунок критичної сили країн, яким це все вже набридло і не вистачає ще одного кроку, щоб вони зрозуміли, що така система ООН нікому не потрібна. Її треба модифікувати, змінювати або вона сама собою зникне.

– Багато оглядачів стверджують, що слабкість ООН базується на слабкості й нерішучості її Генерального секретаря і кажуть, якби, наприклад, свого часу ООН очолив Білл Клінтон, як пропонувалося, то ситуація склалася б інакше. Ви часто зустрічаєтесь з Паном Гі Мун. Як Ви його характеризуєте як політика, як керівника цієї міжнародної організації?

– Для того, щоб розуміти логіку чи алогічність будь-яких тверджень, треба знати права і обов'язки тієї чи іншої посадової особи або структури в рамках ООН. Насправді мандат Генерального секретаря досить обмежений. Він може діяти тільки в рамках ухвалених Генеральною Асамблеєю резолюцій або рішень, схвалених Радою Безпеки. Він не може самотужки щось запропонувати, що вимагає або бюджетних витрат, або призводить до певного дисбалансу. Й генеральні секретарі, хто б то не був, вимушені балансувати. Тому, з одного боку, генеральний секретар проявляє активність до України – в перший же день драматичних подій в Україні, а це було 2 грудня, він на наше прохання зробив досить жорстку заяву щодо побиття студентів на Майдані. Але потім другою заявою збалансував її, звертаючись до діалогу між владою і суспільством. Чому? Тому що йому зробили зауваження росіяни, вказуючи, що

глава ООН втручається у внутрішні справи суверенної держави.

Наведу ще один приклад, коли Пан Гі Мун проявив рішучість. Це було три роки тому, коли в Кот-д'Івуарі відбулися вибори. Старий президент не визнав поразки, зібрав ополченців, зброю й почалася громадянська війна. При тому, що поряд, у Ліберії, дислокувалися миротворці ООН – там стояв український вертолітний контингент. От Пан Гі Мун вирішив самотужки доручити йому розбомбити озброєння так званих ополченців. Наші вертолітники прилетіли, вся операція закінчилася за лічені хвилини, і настав мир. Але пізніше генеральний секретар піддався нищівній критиці з боку Російської Федерації, що він, мовляв, зробив те, що поза його мандатом, таке рішення мала ухвалювати тільки Рада Безпеки ООН. І він потроху почав відступати. І коли виникли аналогічні проблеми в Конго, він вже побоювався давати вказівки. Їх дав керівник миротворчої місії, коли наступала з Уганди терористична група М-23, прикриваючись мирним населенням. Тисячні війська розступалися перед нею, поки командувач не вирішив самотужки сказати нашим вертоліткам зробити демонстративний політ на низькій висоті без застосування зброї. І вони розбіглися. І Пан Гі Мун міг би використати знову свою можливість і знову дати таку вказівку, можливо, в результаті знову був би мир, але, на жаль, цього не відбулося. Але вже добре те, що після цих двох конкретних випадків, де ми були задіяні, в системі ООН взагалі почався хоч невеликий перегляд усіх миротворчих операцій на користь не чисельності людей, а за рахунок мобільності, спеціальних підрозділів, які могли б принести мир швидше, ніж то все прописано бюрократичними приписами сис-

теми безпеки ООН. Тому, на жаль, можливість Генсекретаря обмежують мандатом Ради Безпеки, бо навіть окремі члени Генеральної Асамблеї постійно будуть казати йому: не втручайся, бо ти маєш виконувати те, що тобі кажуть, а не те, що ти собі надумав.

— Які настрої панують сьогодні в членів ООН у дні роботи 69-ї сесії Генасамблеї?

— У контексті українських подій, які принесли більшу тривогу, ніж навіть ті події, які були й тривають у Сирії, ми відчуваємо солідарність. Останнім часом занепокоївся Африканський континент. Особливо маніпуляціями Російської Федерації принципом «права на захист» російськомовного населення. Це прописано в їхній зовнішньополітичній доктрині. Вони почали виправдовувати сепаратистів Криму і своє вторгнення туди правом на захист російськомовного населення. Я пояснив Чуркіну російською мовою й при цьому, до речі, всі аплодували, що мене, як і мільйони інших людей в Україні не треба захищати, бо ми не бачимо проблеми в спілкуванні в Україні російською мовою. Навпаки, українська мова була завжди під загрозою зникнення й штучного вимивання. Коли стало очевидним, що це питання надумане, вони почали роздавати російські паспорти, щоб потім захищати вже громадян Росії.

Маніпулюючи одним з основних положень Статуту ООН — правом націй на самовизначення — Російська Федерація виправдовує свою підтримку сепаратизму правом людей в Криму й на Сході України будувати свою державність. Але право на самовизначення передбачає в першу чергу право внутрішнього самовизначення, у формі або федерального округу, або автономії (як Крим, який був автономною республікою у складі України). Воно вирішується через внутрішні референдуми, але населення всієї держави. Нині в Росії й, до речі, на Сході України, маніпулюють свіжим прикладом — от дивіться, що відбувається між Шотландією й Великою Британією. Але вони не воюють між собою, бо правила встановлюють певні відносини між ними: Шотландія свого часу отримала внутрішнє самовизначення, тепер вони хочуть більше, але це йде через референдум. Навіть у Іспанії, де Каталонія хоче відділитися, а центр проти цього, все це відбувається в рамках внутрішнього самовизначення й через механізми, встановлені Конституцією.

Сепаратисти ж в Україні відразу вирішили йти шляхом зовнішнього самовизначення у формі окремих держав, всупереч усім правилам, всупереч Конституції, але за підтримки Росії. Так от, африканці бояться, що їхні країни, по-перше, можуть втратити зовнішні кордони, які були встановлено саме наданим їм правом на самовизначення після розвалу колоніальної системи. Це право створювалося для колоніальних держав. А тепер вони бояться, що в них окреме село може заявити про своє право на самовизначення, бо це маленька етнічна група. Тобто, приклад, який було надіслано з Росії кілька разів: Осетія, Абхазія, Придністров'я, Крим, Схід України... Для африканців це величезна небезпека. Тому йде консолідація. Вони прислуховуються й придивляються до того, куди ми йдемо. Я думаю, що Україна не один раз

згадуватиметься на цій сесії, особливо в її першій половині, коли будуть високого рівня зустрічі й почнуться головні політичні дискусії. Саме на пошуку механізмів, як не дати зламати ту систему світопорядку, яку вже створено, як не дати волонтарно перетворювати світ на хаос всупереч логіці й бажанню людей, базуватимуться виступи представників більшості країн, особливо тих, які нині знаходяться в стані внутрішніх конфліктів.

— Ви часто зустрічаєтеся з послом Росії при ООН паном Чуркіним, який відверто каже неправду на всю планету. Що це за людина взагалі? Як він після такої зухвалої брехні дивиться в очі Вам, своїм колегам, світові?

— Це солдат своєї армії, який виконує своє завдання так, що ним задоволені. Це все йде ще з Радянського Союзу. Заради до-

— Ні, резолюція не піде, — каже.

— Тоді заяву, — пропоную.

— Заява може бути. Але для чого ви то все притягуєте? — не здається він.

— Тому що то все правда. Знаю це по своїй родині. Половина її померла від голоду. А другу половину, з батьківського боку, виселили в Казахстан як «куркулів»...

На тому ми й розійшлися. Потім у вересні треба було ставити цей пункт на порядок денний Генеральної Асамблеї. Чуркіна тоді підтримали Киргизстан, Казахстан... Вони в один голос підняли галас: що ви тут сієте? Ми всі страждали? Тобто, від того часу стало зрозуміло, що це є ідеологічний противник. Тобто, ми різні, хоча вийшли з одного й того ж «ідеологічного болота» — Радянського Союзу. Але ідеологічно наші шляхи розійшлися. У Чуркіна, напевне, є ще особистісне, він цього не приховує й розповідає



Після першого побиття мирних студентів на київському Майдані посол Юрій Сергєєв (у центрі з мегафоном в руках) не побоявся вийти до протестантів, які зібралися під стінами Постійного представництва України в Нью-Йорку, й сказати: «Я з вами!»

сягнення мети їм байдуже, які методи використовуються — брехня, маніпуляції, напівправа... І тому він з відкритими очима дивиться на своїх колег і при цьому зухвало бреше. Це частина російської й пропаганди, й політики. Тому це дивує світ, але це не дивує їх. Коли на якихось перших засіданнях, коли всім стало зрозуміло, що він, в значній мірі, те, що говорить, говорить не для людей, які там зібралися, а для своєї власної аудиторії, тому що телебачення в Росії показує виключно його виступи в ООН, вирізаючи виступи інших ораторів, у нас виникала полеміка в тому сенсі, що в нас різне розуміння демократії. І я зрозумів, що він — людина своєї епохи. Розпочинав у Радянському Союзі. Був пропагандистом зовнішньополітичного відомства. Коли стала трагедія — Радянський Союз збив корейський пасажирський літак — це він сказав: «Якже ж так, цей корейський пасажирський літак збив радянську ракету!» Розумієте? Цинізм і брехня — це засоби їхньої політики.

Посла Чуркіна я знаю з 2007 року. Відтоді в нас з ним серйозні ідеологічні розбіжності. Все почалося з питання Голодомору. Прибувши до Нью-Йорку, я наніс йому візит, як і багатьом іншим послам, особливо тим, які є постійними членами Ради Безпеки. Це був перший рік в рамках відзначення 75-ї річниці Голодомору. Я йому кажу: «У 2003 році ваша делегація погодилася на спільну декларацію, в якій йдеться про сталінський режим, репресії, давайте зробимо спільну резолюцію з приводу 75-ліття Голодомору».

з гордістю. Він у дитинстві, коли був школярем, знімався, здається, в трьох чи чотирьох фільмах про Леніна, де він носив вождю в курінні обіди, був маленьким революціонером... І, можливо, ті ідеї відклалися в характері ще з тих часів. Він був щирий піонер, щирий комсомолец, щирий комуніст. Тобто, людина, яка готова виконувати будь-яке завдання, яке надайде згори.

— Усі посли, очевидно, виконують завдання свого уряду. Чуркін не виняток. А от Ви — виняток. Хотів би повернутися до Вашого вчинку, коли ще був при владі уряд Януковича-Азарова й ще не було ясно, хто перемаже: Революція гідності чи режим негідників. Я був присутній на тому мітингу, коли Ви вийшли й сказали привселюдно: «Я з вами!». Це був мужній вчинок — дипломата і просто людини. Не боялися тоді, що Вас знімуть з посади й на тому ваша дипломатична кар'єра закінчиться?

— Чесно? Внутрішньо я переживав, як правильно зробити. Але ми через інтернет дивилися всі українські програми. І коли ми з дружиною побачили, як били студентів, коли сидять молоді хлопці і дівчина, вона притислась до нього, а її кийком по голові... Це неможливо було дивитися. До 1992 року, до того, як стати дипломатом, я дванадцять років викладав в університеті, моя дружина тринадцять років викладала в політехнічному інституті. Тобто, ми бачили на екрані своїх студентів, яких по-звірячому били. В той день, коли була маніфестація

українців Великого Нью-Йорку, ми всі були на роботі. Я всіх підготував, що маніфестація, очевидно, захоче якусь петицію передати й ми повинні бути готові її прийняти. Мені передзвонила Тамара Олексій, голова УККА, повідомила, що ми протестуємо. Я сказав своїм колегам, що йду до маніфестантів. Вийшов і сказав те, що сказав. Потім через три дні, десь 5 грудня, буквально все, що я сказав про ялинку, яка на важелях національних інтересів переважила чомусь все, повторили у своїй заяві Кравчук-Кучма-Ющенко. Можливо, це мене і врятувало. Але я повернувся й отримав повну підтримку своїх колег. Мені всі потисли руку. Для мене це було надзвичайно важливо. Далі я знаю, що було. Далі була доповідь Януковичу, там всі розгубилися, що робити. Бо фактично виступив я і Богдан Яременко, мій колишній студент, генконсул у Стамбулі. Він сказав

у нашому діалозі щодо Другої світової війни, питань антисемітизму і т.ін. Тут ми завжди знаходили підтримку і від тодішнього голови СКУ Аскольда Лозинського, професора Ратгерського університету Тараса Гунчака, голови УККА Тамари Олексій та інших. Радий, що українська громада не байдужа до тих питань, які стоять на порядку денному ООН, наприклад, до питання материнської мови. Перший раз, коли ми зробили показову, демонстративну, представницьку конференцію в контексті 200-ліття Тараса Шевченка, вона була присвячена якраз міжнародному Дню материнської мови. І маніфестації, де тепер з'явилася молода сила — група «Разом», студентські спілки... Вони багато зробили, демонструючи підтримку повсталій Україні і нам, дипломатам, які стали на її бік. Фактично, як тільки я виходив з Ради Безпеки, а засідання ми скликали і по два, і по три рази, завжди на тому морозі стояли мінімум десять-двадцять осіб, щоб підтримати нас. Протести, маніфестації біля дипломатичних місій Російської Федерації... Почали більше допомагати правники. Зі студентами, які тут навчаються в різних навчальних закладах, провели першу і не останню конференцію: «Міжнародне право й окупація Криму». В ООН українські студенти мали можливість представити свою точку зору. Таким чином, ми відкрили нові платформи в Організації Об'єднаних Націй, на яких українська громада, її діячі, професіонали мають можливість захистити інтереси не лише України, а й цілого світу.

Почали потроху використовувати в ООН й досвід української громади. В ООН є щорічна конференція «Роль діаспор у світі». Спочатку я сам приходив і розповідав, що наша громада — унікальна, що навіряд чи хтось має в такій кількості свої церкви, фінансові установи, школи, газети, мистецькі колективи, музеї...

Поза тим, я вдячний моїй дружині Наталі, що вона використала свою роль і ми, починаючи з 2007 року, започаткували в ООН участь нашої громади через асоціацію «Жінки ООН». Це жінки-посли, дружини послів і члени секретаріату. І поступово завдяки насамперед Українському музею почали відбуватися засідання цього клубу докола української культури. Важливо, що жодного його засідання не пропустила дружина Пан Гі Муна. Там же почалися студії розпису української писанки. Цю ідею моя дружина привезла з Франції, де в нашому культурному центрі українська громада організувала такі студії, і тепер тут, в Нью-Йорку, Софійка Зелик веде такі курси. З допомогою студії народного артиста України Івана Бернацького ми мали нагоду показати жінкам ООН красу українського народно-автентичного костюма. Досвід нашої громади — колосальний. Бачу єдність з нею і радий, щоймої колеги є частиною громади. Ми відвідуємо ті заходи, куди нас запрошують, є членами певних клубів. Я гордий, що мене вже запросили в члени Карпатського театрального клубу, відкриваю там щосезону дитячі театрарські змагання. Мої колеги водять своїх дітей до Пласту, українських шкіл, ми є парафіянами українських церков і далі позиціонуватимемо себе як частину української громади.

**Розмову провів
Валентин Лабунський**

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ



Ті, хто попереджав українців не голосувати 25 травня за Петра Порошенка, мотивуючи це тим, що олігарх, який усе своє свідоме життя гендлював усім, що потрапляло під руку, заради наживи, гендлюватиме й Україною, тепер мають вагомий підтвердження своїм застереженням.

дій на території Донецької та Луганської областей. Ним передбачається звільнення від відповідальності «учасників збройних формувань», членів самопроголошених органів у Донецькій та Луганській областях, а також людей, які протидіяли проведенню антитерористичної операції. Проти них буде закрито всі кримінальні справи й скасовано адміністративні штрафи.

Навіть губернатор Донецької області Сергій Тарута, який мав би підтримати Президента, заявив, що ухвалені закони шокували його. «У мене мінімум 50 запитань до ухвалених законів. За що гинули наші хлопці? Чому тоді ще в травні не провели мирні переговори? Запитання можна ставити безкінечно», — сказав він журналістам.

Тарута назвав ухвалені закони «декларацією про бажання дружити», проте він сумнівається, що Росія налаштована так само. «Мені сказали, що нібито цей закон узгоджений з Росією. Але де підписи тих, хто може впливати на бойовиків? Ми повинні зажадати від Росії



Україна, яка вийшла на Майдан і стала на боротьбу з путінськими агресорами, не розуміє сьогодні, чому приведені народом до влади можновладці ухвалюють капітулянтські закони

ЗАКОНИ, ВІД ЯКИХ ГЕРОЇ НЕБЕСНОЇ СОТНІ ПЕРЕВЕРНУЛИСЯ В ДОМОВИНАХ

16 вересня сталося те, що посягло сум'яття й у головах тих, хто дружно віддав свої голоси на президентських виборах Порошенкові — Верховна Рада проголосувала за подані Президентом законопроекти про особливий порядок місцевих самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей та про амністію. За перший проект проголосувало 277 депутатів, за другий — 287.

Згідно з першим законом в окремих районах Донецької та Луганської областей місцеві вибори відбудуться 7 грудня 2014 року; на три роки запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, до яких належать райони, міста, селища, села, розташовані у межах району проведення АТО.

Законом гарантується вільне використання російської та інших мов на території.

Фінансування територій здійснюватиметься за рахунок Державного бюджету. Закон передбачає «посилення та поглиблення добросусідських відносин між територіальними громадами, органами місцевого самоврядування окремих районів з адміністративно-територіальними одиницями Російської Федерації на основі угод про прикордонне співробітництво, що укладаються територіальними громадами, органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади України та територіальними громадами у межах компетенції, встановленої законом».

На території АТО рішенням міських, селищних, сільських рад створюються загони народної міліції, координація їхньої діяльності здійснюється відповідним сільським, селищним, міським головою. «Загони народної міліції утворюються на добровільних засадах з числа громадян України, які постійно проживають у відповідних населених пунктах», — сказано в документі.

Згідно з другим законом, держава гарантує недопущення кримінального переслідування, притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності та покарання осіб — учасників по-

ясних гарантій з контролю за кордоном. Мирний план — це одне, а примус до миру через силу — це паралельна реальність», — додав губернатор і підкреслив, що люди, які захищали Донбас, сьогодні «почувують себе згвалтованими», а загроза нового вторгнення нікуди не поділася.

Ось така перша реакція губернатора, який раніше не був помічений у антипорошенківських настроях. Очевидно, президент справді змусив парламент ухвалити щось зовсім не те, що потрібне Україні.

З політичної точки зору, Україна опинилася в замкненій кімнаті, ключі від якої — у Володимира Путіна. Якщо він перестане підтримувати диверсантів на Донбасі й опослати туди війська, питання регіону вирішиться без особливих проблем — і навіть без особливого статусу. Якщо ж нагнітання напруженості на Донбасі продовжиться — жодні закони не допоможуть інтегрувати зайняті диверсантами райони в тканину Української держави. Більше того, вони залишаться постійним вогнищем напруженості та війни, а самозвані керівники так званих «народних республік» прагнуть генерувати конфлікт навіть тоді, коли в ньому відпаде зацікавленість у їхніх московських кураторів. Тому що нічого іншого, крім як воювати, ці люди не вміють. І тому що тільки війна може приховати приреченість контролюваного ними регіону на повну й безмежну розруху.

Командир батальйону «Донбас» Семен Семенченко, який перебував цими днями в США, вважає голосування в Раді за закони Порошенка «наслідком державної зради», але висловив сподівання, що поста-майданна Україна не дозволить політикам знову гендлювати Україною. «Не важливо, що ухвалюють вони. Важливо, що ухвалюємо ми. Якщо не дамо перетворити себе на глядачів, якщо будемо активними учасниками подій, то Україна й далі боротиметься. Адже Донбас це не початок і не кінець. Може бути дуже важко. Чорне це не раз робитимуть білим, а біле — чорним. Зраду інтересів країни називатимуть перемогою, а ухвалені за зачиненими

дверима і вимкненими камерами пропутінські закони — єдиною можливістю встановити на Донбасі мир», — сказав С.Семенченко, який вірить, що в Україні є сили, які всупереч капітулянтським законам й далі битимуться за вільну Україну, за Україну без путінських військ і їхніх найманців. «Головне — не дати себе обдурити й забути про мету. Не дати зробити нас статистами. Все залежить тільки від нас. І це гра довга. Тримаймося!», — сказав командир батальйону «Донбас». Закони про особливий статус Донбасу та амністію стали вимушеним кроком через раніше укладені під тиском Заходу угоди в Мінську. Про це заявив кандидат у народні депутати від партії «Народний фронт», радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко, якому пророкують велике майбутнє в українській політиці. «Казатимемо прямо — ці закони є наслідком Мінських угод, укладених під тиском прямої військової загрози Путіна в умовах, коли Захід фактично відмовився продовжувати допомагати Україні, якщо вона не погодиться на умови примирення з Путіним ціною надання більших прав частині Донбасу, що знаходиться під контролем терористів. Це вимушений крок, зумовлений нашою слабкістю у військовому та технічному плані. Наша армія й Національна гвардія були в змозі протистояти терористам-найманцям, щед्रो забезпечені новітньою російською бойовою технікою, але ми були не в стані протистояти регулярній російській армії, яка відкрито вторглася на нашу землю 24 серпня», — сказав Геращенко і додав, що особливий режим за планом президента України Петра Порошенка планується вводити «лише на тій території Донбасу, яка виявилася на момент Мінських угод під фактичним контролем Росії». «Так, в цих законах є багато таких моментів, від яких волосся стає дибки у кожного патріота України. Але який був вибір у президента України Петра Порошенка та Верховної Ради України? Після відмови про голосування за ці закони, просування російських танкових колон продовжилося б у

бік Маріуполя, Дніпропетровська, Запоріжжя, Харкова, забираючи дедалі більше української території, в той час як жодна країна світу не дала своєї згоди поставляти нам зброю і відкрито підтримувати нас у протистоянні з Росією», — наголосив А.Геращенко. «Я минулої неділі був на одній телепередачі з полковником української армії Євгеном Сидоренком, що вийшов з Ілловайського казана на трофейному російському танку Т-72, випущеному в жовтні 2013 року, в той час як наші хлопці воюють на техніці 30-річної давності, яка без ремонту не в змозі пройти й пари сотень кілометрів без поломок. При тому, що в Україні не виробляють ані набої, ані снаряди, ані ракети для систем залпового вогню, а наші військові літаки на 90 відсотків — це просто мотлох, який ми навіть не в змозі відремонтувати, бо всі заводи, які їх виробляли, знаходяться в Росії. Справжня причина Мінських угод і подальше слідування за цим планом президента Порошенка щодо замирення Донбасу полягає в наступному. Поки Путін 14 років зміцнював і озброював свою армію, наша система безпеки й оборони грабувалася і здавалася Путіну в оренду. Обидва останні міністри оборони Януковича — Саламатін і Лебедєв — зараз в Москві, звідки вони, перебуваючи на посадах, отримували команди. Обидва останні глави СБУ — Якименко і Калінін — також у Москві. Вони здавали і здають всі наші державні таємниці, всі дані про стан наших розграбованих Збройних сил і Служби безпеки», — сказав Геращенко підкресливши, що «сам факт ухвалення цих законів не означає, що нам більше не загрожує продовження відкритої війни з Путіним. Це, скоріше, відтягує її на деякий термін, але не виключає зовсім».

Голова ВО «Свобода» Олег Тягнибок, фракція якого в повному складі не голосувала за ці закони, розповів журналістам, що дискусій навколо закону й правок до нього не було. «Український президент на зустрічі з парламентськими фракціями та групами прямо сказав, що правки вносити не варто, бо закон узгоджувався з російською сторо-

ною. І альтернатива цьому закону, а також закону про амністію осіб, які брали участь у подіях в Луганській та Донецькій областях, — війна», — сказав О.Тягнибок.

Лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко, багато колишніх соратників якої стали тепер соратниками Петра Порошенка, спеціально прийшла до парламенту, щоб разом з однопартійцями висловити свою думку про надання особливого статусу окремим районам на Сході України та амністію бандитам. «Вибори до місцевих органів влади на частині Донбасу, які передбачені цими законами, легалізують владу Росії на цій території. Ті частини законів, які передбачають, що на цих територіях може бути створено сили структури: міліцію, прокуратуру й окремо суди за участі виключно тих, хто контролює сьогодні частину Донбасу, свідчать про те, що відбудеться легалізація тероризму й подальша окупація», — вважає Юлія Тимошенко.

Але й без оцінок політиків та експертів очевидно, що Петро Порошенко та його соратники в парламенті пішли явно не тим шляхом, якого від них очікував український народ. Введення США та ЄС чергових санкцій проти режиму Путіна, дедалі більша боєздатність наших Збройних Сил, готовність усього українського народу дати відсіч агресорові вселяли надію, що Україна вистоїть і переможе. Але боягузи, гендлярі й зрадники, яких в усі часи не бракувало в Україні, вважали інакше. Що ж, час розсудить, хто був правий. Шкода тільки тих хлопців, які загинули за Україну на Майдані і в полях Донбасу зовсім не за те, щоб політики, які за рахунок їхньої крові вицерпали на владний Олімп, сьогодні гендлювали Україною так, неначе йдеться не про святі для всіх нас речі, а про цукерки фірми «Рошен».

P.S. Як стало відомо, група народних депутатів зареєструвала законопроект, яким передбачається скасування ухвалених капітулянтських законів П.Порошенка.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

В УКРАЇНІ

УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ
З ЄС СИНХРОННО
РАТИФІКУВАЛИ

Верховна Рада та Європарламент 16 вересня синхронно ратифікували угоду про асоціацію України та Євросоюзу. За відповідне рішення проголосувало 355 народних депутатів України, а в Стразбурзі – 535 євродепутатів.



Голова Верховної Ради О. Турчинов назвав ратифікацію «історичним шансом», який Україна «виборола кров'ю». Перед голосуванням до зали прийшли президент Петро Порошенко та прем'єр Арсеній Яценюк. Після цього відбулась відеоконференція з Європарламентом, де головуючий Мартін Шульц заявив, що «ми ратифікуємо угоду, яку не змінили з часу мирних демонстрацій на Майдані».

Президент України П. Порошенко, який підписав закон про ратифікацію відразу ж у залі Верховної Ради, подякував європейцям за підтримку і сказав: «Ця атмосфера, яка панує в парламенті, дуже нагадує атмосферу тут у 1991 році, коли ми здобули незалежність. Небесна сотня і майже 900 українських військовиків вибороли право України на життя з Європою. Жодна нація не платила такої високої ціни за право бути європейцями. Хто наважиться тепер зачинити двері до Європи перед нами?»

Втім, оглядачі наголошують, що недавнє відтермінування введення Зони вільної торгівлі Україна-Євросоюз аж до грудня 2015 року свідчить про тиск Путіна на Порошенка, який змушений виконувати вимоги кремлівського диктатора. «Створено дуже небезпечний прецедент, коли країна, яка не є стороною угоди, фактично має право «м'якого вето» чи впливу на угоду між суверенними Україною і Європейським Союзом. З огляду на те, що Україна за цю угоду заплатила життями на Майдані, я думаю, що цей крок, як мінімум, з символічної точки зору більш ніж контраверсійний», – сказав з цього приводу урядовий уповноважений з етнічної політики, політолог-міжнародник Геннадій Друзенко.

Є ЛЮСТРАЦІЯ!

Верховна Рада проголосувала 16 вересня в другому читанні і в цілому закон про очищення вла-



ди (люстрацію). За відповідне рішення проголосував 231 народний депутат.

Перед тим депутати провалили голосування за законопроект у другому читанні, але змогли з кількох спроб, враховуючи натиск народу перед будівлею ВР (на мітингу було видно дим від палаючих шин і чути вибухи), повернутись до його розгляду.

Закон прописує правові та організаційні засади перевірки держслужбовців. Згідно з документом, обов'язкову люстрацію перед затвердженням на посаді має проходити ціла низка чиновників, зокрема голова Верховної Ради, прем'єр-міністр з членами уряду та керівники центральних органів влади. Сюди ж входять глава СБУ, генпрокурор і багато інших високопосадовців. Водночас президента в цьому списку немає.

Документ також визначає перелік осіб, які не матимуть права обіймати високі державні посади в найближчі десять років. Найбільше це зачепить чиновників часів президентства Віктора Януковича, діячів компартії, колишніх кадебістів, низку чиновників, які займали високі посади під час Євромайдану (від 1 грудня 2013 року по 22 лютого 2014) і добровільно не пішли у відставку. Сюди ж потрапили омбудсмен, керівники органів влади другого ешелону та їхні заступники, а також керівники підрозділів силових структур, які затримували або чинили насильство проти протестувальників; судді і слідчі, які порушували справи проти мітингарів, а також особи, які публічно закликали до сепаратизму.

ГЕНЕРАЛ ГЕЛЕТЕЙ:
«РОСІЯ ПОГРОЖУВАЛА
ЗАСТОСУВАННЯМ
ТАКТИЧНОЇ ЯДЕРНОЇ
ЗБРОЇ»

Міністр оборони України, генерал Валерій Гелетей заявив, що керівництво Росії погрожувало Україні застосуванням тактичної ядерної зброї. Про це керівник Міноборони заявив 14 вересня на прес-конференції.



«Я підкреслюю, що Росія погрожувала нам застосуванням тактичної ядерної зброї», – сказав він, наголосивши, що Україна очікує в поточній ситуації допомоги озброєнням від країн Організації Північноатлантичного договору (НАТО), в першу чергу від США й Великої Британії.

У разі відсутності такої допомоги Україна, за словами міністра оборони, змушена буде повернутися до розробки власної ядерної зброї. Хоч експерти стверджують, що Україна нині не має ані технологічних, ані технічних, ані фінансових можливостей повернути собі статус ядерної держави.

СТРАХІТЛИВИЙ
ЛІЧИЛЬНИК ВІЙНИ

Російська правозахисниця Олена Васильєва з Мурманська, яка займається пошуком даних про загиблих у війні проти України росіян, заявила, що кількість таких загиблих вже перевищила 3,5 тисячі осіб. За словами правозахисниці, йдеться лише про дані, підтверджені з достовірних джерел.



Разом з тим міністр оборони України Валерій Гелетей заявив, що нині в Україні перебуває до 4-х тисяч російських військовослужбовців, ще 25 тисяч знаходяться на кордонах з Україною.

За даними Центру звільнення полонених, нині в полоні бойовиків на Донбасі перебуває 853 особи, ще 408 вважаються зниклими безвісти. Причому це не тільки військовики, а й цивільні особи.

Тим часом, міністр оборони Росії Сергій Шойгу заявив, що Росія має розгорнути найближчим часом потужне кримське угруповання, «через загострення ситуації в Україні і зростання іноземної військової присутності поблизу своїх кордонів». «Однією з пріоритетних задач Південного військового округу сьогодні є розгортання повноцінного й самодостатнього угруповання військ на кримському напрямку», – сказав російський міністр. МЗС України сприйняло цю заяву як дестабілізуючу ситуацію у всьому Чорноморському регіоні. Про це йдеться у заяві українського зовнішньополітичного відомства.

ХТО СТАНЕ ДЕПУТАТОМ?

Партійний список «Блоку Петра Порошенка» (БПП) на позачергових парламентських виборах у жовтні цього року очолить мер Києва Віталій Кличко. Про це стало відомо на з'їзді «Блоку», який відбувся 14 вересня в Києві. До першої десятки у списках БПП також увійшли Юрій Луценко, Ольга Богомолец, Володимир Гройсман, Мустафа Джемільєв, Юлій Мамчур, Микола Томенко, Марія Матіос, Ірина Геращенко та Віталій Ковальчук.

Список же Радикальної партії, яка балотуватиметься на позачергових виборах до Верховної Ради, очолить її лідер Олег Ляшко. До першої десятки «радикалів» увійшли Андрій Лозовий, Сергій Мельничук (комбат батальйону «Айдар»), співак Злата Огневич, юрист Артем Запотоцький, Ігор Попов (Комітет виборців України), Артем Відко (командир «Луганська-1»), спортсмен Денис Сілантьєв, депутат Київради



Ігор Мосійчук та волонтер Харківського військового шпиталю Олена Кошелева. Загалом у списку Радикальної партії – 225 кандидатів.

Оприлюднила першу десятку кандидатів з партійного списку на парламентських виборах і ВО «Свобода». Відповідне рішення було ухвалено на з'їзді, який відбувся 14 вересня. Список очолив лідер партії Олег Тягнибок. До першої п'ятірки увійшли віце-спікер ВР Руслан Кошулинський, Олександр Сич, Богдан Бенюк та командир взводу 22 мотопіхотного батальйону, голова Харківської «Свободи» Олексій Миргородський.

Лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко поступилася першим місцем у списку кандидатів на виборах до Верховної Ради та запропонувала очолити список полоненій льотчиці Надії Савченко. Сама Тимошенко у списку посіла друге місце.

З ПОЧАТКУ ПЕРЕМИР'Я
НА ДОНБАСІ ЗАГИНУЛО
16 УКРАЇНСЬКИХ
ВІЙСЬКОВИКІВ

Про це повідомив директор департаменту інформаційної політики МЗС України Євген Перебийніс. «З моменту оголошення взаємозгодженого режиму припинення вогню позиції українських військових щонайменше 296 разів підлягали обстрілам з боку російських військових підрозділів та незаконних збройних формувань. Внаслідок обстрілів 16 військовослужбовців загинуло, 98 отримали поранення. Через насильство, здійснюване терористами на захоплених ними територіях, є жертви серед мирного населення. З території Росії продовжується потік озброєння, важкої техніки та особового складу», – сказав Перебийніс.



За його словами, 15 вересня МЗС надіслало російській стороні «ноту протесту з вимогою негайного припинення вторгнення збройних сил Російської Федерації, в тому числі важкої військової техніки, на територію України, виведення всіх збройних сил Російської Федерації з української землі, припинення регулярних обстрілів території України, порушення повітряного простору та сухопутного кордону України з Росією, постачання зброї та військової техніки бойовикам-наймацям».

ЧИМ ТАК ЖИТИ...

Сімейна пара, яка намагалася покінчити життя самогубством, стрибнувши 13 вересня під потяг київського метро, півтора місяця тому приїхала до Києва з Луганської області. Про це повідомили у прес-службі ГУ МВС України в м. Києві.

«Постраждалими виявились 51-річні уродженці Луганщини, які півтора місяця тому переїхали жити до столиці. На батьківщині подружжя мали свою клініку з реабілітації алкоголіків та наркоманів», – йдеться в повідомленні.



Потерпілі зазначають, що останнім часом їм надходили телефонні дзвінки з пропозицією переоформити «прописку» їхнього бізнесу, зокрема, приміщення клініки та обладнання на інше місце реєстрації. Життєві обставини – війна, поневіряння, переїзд з рідного міста та ймовірна втрата єдиного джерела доходів – вплинули на подружжя фатальним чином: подружжя вирішило покінчити життя самогубством. Міцно взявшись за руки, чоловік та дружина стрибнули на колію. На щастя, обох вдалося врятувати, з травмами різної тяжкості їх шпиталізовано.

«ПЛЕМ'Я»
М.СЛАБОШПИЦЬКОГО
СТАЛО НАЙКРАЩОЮ
СТРІЧКОЮ
МІЛАНСЬКОГО
КІНОФЕСТИВАЛЮ

«Плем'я» молодого українсько-го кінорежисера Мирослава Слабошпицького визнано найкращим повнометражним фільмом міжнародного Міланського кінофестивалю, який відбувався в північній столиці Італії з 4 по 14 вересня.

Стрічку, яка розповідає про життя та взаємини молодих глухонімих людей, удостоєно призів низки європейських фестивалів, серед яких – Гран-прі «Тижня критики» Канського кінофестивалю. Вона вийшла на екрани українських кінотеатрів 11 вересня.



Головний приз фестивалю «Плем'я» розділили з картиною Navajazo Рікардо Сілви. За словами журі, рішення нагородити дві стрічки водночас далось суддям непросто, оскільки обидва фільми розширюють межі кіномови й жанрів.

15 вересня відбулася прем'єра фільму М.Слабошпицького в Парижі. Серед гостей показу були ушлявлені французькі режисери Гаспар Ное, відомий за фільмом «Незворотність», і Бруно Дюмон, який зняв стрічку «Фландрія».

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ



Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Напередодні офіційного візиту Президента України Петра Порошенка до Вашингтону його тріумфально зустрічала Оттава. 17 вересня він виступив там перед канадським парламентом, де його зустрічали бурхливими оваціями. Під час промови перед парламентарями Країни кленового листа Порошенко заявив, що Україна «перейшла Рубікон», ратифікувавши угоду про асоціацію з Євросоюзом. «Це останнє прощання з Радянським Союзом!», – вигукнув він.

У ході візиту до Канади український Президент також зустрівся з Прем'єр-міністром Канади Стівеном Гарпером та Генерал-губернатором Дейвидом Джонстоном. «Ви не знайдете у світі більшого друга, ніж Канада», – запевнив Стивен Гарпер П.Порошенка.

Уряд Канади погодився надати Україні кредитні гарантії в розмірі 200 млн. канадських доларів (майже 192 млн. доларів США). Крім того, в Оттаві керівники двох країн домовилися відновити підготовку проекту угоди про зону вільної торгівлі.

«Я сподіваюся, що наступного разу, коли ми побачимо один одного, у нас буде угода про вільну торгівлю між Україною та Канадою», – сказав Порошенко, виступаючи перед парламентом у Оттаві. Також на зустрічі йшлося про спрощення візового режиму для українських громадян.

У Вашингтоні Петру Порошенку було надано велику честь виступити перед обома палатами американського Конгресу, якої удостоюються одиниці. Єдиним до Порошенка українським президентом, який мав такий виступ, був Віктор Ющенко, якого після отруєння й Помаранчевої революції конгресмени зустрічали як героя. Цього разу як героя, бурхливими оваціями й вигуками вітання, зустрічали Петра Порошенка.

У своєму виступі вранці 18 вересня він закликав США надати Україні особливий статус безпеки, що відображав би найвищий рівень взаємодії з членом НАТО. Порошенко закликав також до розширення санкцій проти Росії. При цьому він наголосив, що війна в Україні – це війна проти свободи, демократії та європейських цінностей. «Наша нація зробила вибір на користь свободи та демократії. Інша нація вирішила покарати Україну за ці кроки. Світ не може дозволити такої поведінки», – сказав Порошенко.

Він також заявив, що немає жодних умов, щоб Україна змирилася з окупацією Криму. «Я закликаю світ протидіяти агресору сьогодні та заради майбутнього», – заявив президент України і ви-

словив переконання, що система, яка пропонує більше свобод, матиме превалюючу силу. «Вибір Європи та світу – це не вибір між різними видами цивілізації. Це вибір між цивілізацією і варварством», – заявив Порошенко.

Він також наголосив, що останні півроку були часом виклику для мільйонів українців і розповів конгресменам США історію закатованого кримчанина Решата Аметова. «30 березня, коли тільки почалася окупація Криму, була одна людина в Сімферополі, яка зробила неймовірне, – це Решат Аметов», – сказав Порошенко і розповів, що Аметова було викрадено, а згодом знайдено закатованим та вбитим. «Він зробив це за свободу, щоб його діти не зіштовхувалися з рабством», – заявив Порошенко, висловивши переконання, що окупації Криму буде покладено край. Він



У Конгресі Петра Порошенка зустрічали бурхливими оваціями й вигуками привітань

ПЕТРО ПОРОШЕНКО У ВАШИНГТОНІ



Українці Америки зустріли українського президента перед Білим домом мітингом підтримки

запевнив, що Україна буде завжди з кримсько-татарським народом, права якого нині в Криму утискаються, як за часів СРСР. Крім того, Порошенко у своєму виступі розповів про ще одного українського героя – Володимира Рибак, якого було вбито в Горлівці. Він висловив сподівання, що центральний майдан Горлівки буде названо на честь Рибак.

Прямуючи на зустріч з Президентом США Бараком Обамою, де перед Білим домом його зустріли українці Америки демонстрацією підтримки з українськими прапорами, П.Порошенко сказав: «Ковдри і прилади нічного бачення – це добре, але війну не можна виграти ковдрами».

Перед зустріччю адміністрація президента США поширила заяву про виділення Україні ще 53 млн. доларів допомоги. Більшість із запланованої суми – 46 млн. доларів – дають на потреби українських військових і прикордонників, зокрема на бронезилети, оптику, човни та інше нелетальне обладнання. Решту 7 млн. планують направити в міжнародні організації для гуманітарної допомоги постраждалим від конфлікту на Сході України. У Білому домі відзначали, що тільки цього року

США загалом виділили Україні 291 мільйон доларів, а також надали кредитних гарантій на мільярд доларів.

Під час переговорів у Білому домі Барак Обама пообіцяв і далі мобілізувати міжнародну спільноту для дипломатичного розв'язання кризи на Донбасі, назвавши дії Росії в Криму і Сході України російською «агресією». «Ми збираємося й далі намагатися мобілізувати міжнародну спільноту, щоб сказати Росії: Україна хоче мати добрі взаємини з усіма своїми сусідами, як на сході, так і на заході. Повинен існувати спосіб, у який Україна могла б вести переговори, торгувати і далі мати людські зв'язки з Росією. Але Росія не може диктувати їй у питанні співпраці з іншими партнерами», – сказав американський лідер, похваливши українського президента за законопроекти про самоврядування в окремих районах Донбасу та аміністію.

Під час візиту до США президенту Петру Порошенку довелося відповідати й на незручні запитання про повільний процес реформ, вважає New York Times. На її думку, на публіці на українського лідера чекали у Вашингтоні оплески й задоволення в моральній підтримці.

Втім, зустрічі за зачиненими дверима виявилися менш приємними.

«Незважаючи на теплий прийом пана Порошенка на публіці у Вашингтоні, за зачиненими дверима йому довелося відповідати на запитання, чи не крокує Лютнева революція до такого самого провалу, що й Помаранчева революція 2004 року, коли вимоги суспільства про зміни були розбиті персональними амбіціями заможного та ізольованого політичного класу», – зазначає газета.

На думку Томаса Мелія, представника Державного департаменту США, політика в Україні фактично не змінилася, і робота над реформами, пов'язаними із боротьбою з корупцією та економічним занепадом, так і не почалася. «Це не дві окремі битви, це одна й та сама битва. Якщо не виправити роботу внутрішньополітичних інституцій вже зараз, то й консенсус щодо захисту України від російської агресії вже не буде, а допомога припиниться», – цитує New York Times пана Мелія.

У Вашингтоні Порошенко просив у Обаму зброю. Але Україні потрібні гроші, а не зброя. Таку думку висловив у статті для Financial Times експерт з вашингтонського Фонду Карнегі Юджин Румен. Він

вважає, що постачання зброї тільки подовжить «агонію» Києва у війні, яку він не зможе виграти.

«Зброя не допоможе. Україні треба побудувати нову армію – професійну, добре підготовлену та споряджену, з функціонуючим командуванням, розвідкою та логістикою. Для цього знадобляться гроші, міжнародна допомога та роки, а може й десятиліття», – наголошує автор. Аби це стало реальністю, західним країнам доведеться допомагати Києву грошима, й до того ж у набагато більших масштабах, аніж зараз. На думку автора, 17 млрд. доларів від МВФ та 291 млн. від США буде недостатньо.

«В Україні немає іншого вибору, крім як прийняти сумний факт, що вона не може відбити російську агресію. Єдиний варіант президента Порошенка – це дозволити Донецьку та Луганську, які залишаються під контролем проросійських сепаратистів, жити зі спеціальним статусом самоврядування та сконцентруватися на внутрішньополітичних реформах», – резюмує автор і при цьому жодним словом не згадує такі документи як Будапештський меморандум, наприклад, згідно з яким США та Велика Британія гарантували Україні безпеку в обмін на відмову від ядерної зброї. Зброю Україна віддала, а замість безпеки отримала російську агресію, до якої США й Велика Британія нині тільки розводять руками.

У 1940 році Сталін напав на Фінляндію. І якби вона тоді розраховувала на допомогу Заходу, то була б приєднана до СРСР як ще одна союзна республіка (їй вже навіть підшукали партійного керівника – Отто Куусінена). Але замість того, аби з опущеною головою йти у ярмо, фіни дали таку відсіч сталінським «соколам», що про це пам'ятають й донині. От з кого нам, українцям, слід брати приклад. Якщо фіни змогли зупинити таку армаду, то чому ми не зможемо на своїй землі зупинити орди Путіна? Зможемо! На те ми, браття, козацького роду. Тільки б вистачило мужності, рішучості й сили духу в наших провідників.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

США ЗАВДАЛИ
УДАРІВ ЗА НОВИМ
ПЛАНОМ БОРОТЬБИ
З ІСЛАМСЬКОЮ
ДЕРЖАВОЮ

Сполучені Штати завдали авіаударів по позиціях «Ісламської держави» (ІД) в рамках нової стратегії боротьби з цим ісламістським угрупованням. За словами американських військовиків, у результаті авіаударів 15 вересня знищено бойову позицію джихадистів, які обстрілювали іракські сили. Авіаудари завдали через тиждень потому, як президент США Барак Обама оголосив нову стратегію боротьби з «Ісламською державою».



Група джихадистів, також відома як «ІДІЛ» («Ісламська держава Іраку та Леванту»), виникла в Сирії і поширилась на західну й північну частини Іраку. Зараз це угруповання контролює значні території в обох країнах.

У заяві Пентагону повідомляється, що раніше, 14 вересня, було також обстріляно з літаків позиції ІД біля міста Синджар на півночі Іраку. США з серпня вже здійснили більше 160 авіаударів по території Іраку.

Тим часом, вже 30 країн зобов'язалися приєднатися до ініціативи Сполучених Штатів коаліції проти «Ісламської держави», яка за даними ЦРУ має в своєму розпорядженні в Іраку та Сирії від 20 до 31 тисячі воїнів.

БАРАК ОБАМА
РОЗГЛЯДАТИМЕ
КОЖНИЙ ВИПАДОК
УЧАСТІ АМЕРИКАНЦІВ У
БОЙОВИХ ДІЯХ В ІРАКУ

Президент США Барак Обама окремо розглядатиме кожну ситуацію, яка потребуватиме участі американських військових радників у бойових діях в Іраку. Про це в комітеті Сенату США з питань збройних сил заявив керівник Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Мартін Демпсі.

Обама минулого тижня публічно виключив участь американських військ у наземних бойових діях в Іраку. Але Демпсі у виступі перед сенаторами неодноразово наголосив про можливість відрядження американських військових радників разом з іракськими військами на бойові завдання, хоча дотепер, зауважив генерал, такої потреби не виникало.



США протягом кількох тижнів завдають повітряних ударів по бойовиках угруповання «Ісламська держава» в Іраку. Американські військові допомагають іракським силам безпеки протистояти наступу ісламістів, які нині контролюють значні території в Іраку. Тим часом, державний секретар США Джон Керрі активно займається створенням міжнародної антиісламістської коаліції, яка єдиним фронтом виступила б проти бойовиків «Ісламської держави».

ДЕРЖДЕП: МОСКВА
НЕ ВИКОНУЄ МІНСЬКІ
ДОМОВЛЕНOSTІ

Ухвалення законів про «особливий статус» окремих районів Донецької та Луганської областей і амністію учасників незаконних збройних формувань на Донбасі – це те, що Україна мала зробити на виконання «мінських домовленостей». Про це заявила заступник речника Державного департаменту США Марі Гарф. За її словами, «українці роблять те, що пообіцяли, але аналогічних кроків з боку Росії не видно».

«Ми розуміємо, що новий закон дозволить використання російської мови, як державної, розвиток проєктів Донецька та Луганська і дасть регіонам право формувати їхню власну міліцію. Йдеться також про амністію для учасників конфлікту. Це все кроки на виконання мінських домовленостей, які, ми сподіваємося, є ключовими для деескалації конфлікту і руху вперед. І це важливі кроки. Українці роблять те, що пообіцяли. Але ми не бачимо аналогічних кроків з боку Росії», – зазначила Марі Гарф.



Як відомо, 5 вересня в Мінську контактна група підписала протокол про мирне врегулювання на Сході України. Протокол має 12 пунктів і передбачає, зокрема, негайне припинення бойових дій, обмін заручниками й затриманими, забезпечення гуманітарної допомоги, моніторинг становища на кордоні. Проте, як не раз заявляли у РНБО, це перемир'я неодноразово порушувалося, є жертви серед військових і цивільного населення.

ГЕНЕРАЛ БРІДЛАВ:
«РОСІЯ ВИКОРИСТОВУЄ
ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ
НА ДОНБАСІ ДЛЯ
ПЕРЕОЗБРОЄННЯ»

Росія не лише не провадить деескалації конфлікту в Україні, але й нарощує свої війська, користуючись режимом припинення вогню на Донбасі. Про це, висту-

паючи 15 вересня у Вашингтоні в Атлантичній Раді США, повідомив головнокомандувач сил НАТО у Європі, генерал Філіп Брідлав. На його думку, Росія таким чином намагалася вплинути на ухвалення рішень у Києві, де 16 вересня Верховна Рада України ухвалювала два ключових закони: про статус Дон-



басу та про ратифікацію угоди про асоціацію з ЄС.

Виступаючи у Вашингтоні, Філіп Брідлав змалював бачення ситуації в Україні з точки зору командування НАТО. Він заявив, що Росія використовувала «гібридну війну» проти України від самого початку в Криму, а потім на Сході України. Але коли Україна дала військову відсіч на Донбасі, то просування російських військ, що складаються з так званих проросійських сепаратистів та «зелених чоловічків», вдалося спинити. І тоді не лише Україна, але й її союзники постали перед питанням: чи Москва потерпить військову поразку від України? За словами генерала Брідлава, успіх українського війська був неприпустимий для Москви, а тому російське керівництво перейшло до використання регулярних військ.

На думку американського генерала, ці сили використовуються для створення конкретного та прямого тиску на керівництво України. «І цей тиск, на мою думку, дозволяє їм формувати геополітичний контекст східної України в майбутньому», – переконаний Філіп Брідлав. Песимістичний його прогноз і в короткостроковій перспективі: Україні загрожує поява «замороженого конфлікту», який гальмуватиме її розвиток.

NASA ВІДМОВИТЬСЯ
ВІД СПІВПРАЦІ
З РОСІЄЮ В СФЕРІ
КОСМОСУ

Національне аерокосмічне Агентство США (NASA) має намір до 2017 року повністю відмовитись від співпраці з Росією у сфері космосу. Починаючи з 2017 року, NASA планує самостійно відправляти своїх астронавтів на Міжнародну космічну станцію (МКС). Про подробиці відродження Американою власної програми пілотованих польотів у космос розповів 16 верес-



ня журналістам глава NASA Чарльз Болден на прес-конференції на космодромі на мисі Канаверал у Флориді. За його словами, контракт на будівництво космічного корабля нового покоління для польотів американських астронавтів на МКС отримають компанії Boeing і SpaceX. Загальна вартість контракту оцінюється в \$4,2 млрд для Boeing і в \$2,6 млрд – для SpaceX. Саме на 2017 рік заплановано й запуск першого корабля нового покоління.

Після того, як NASA завершило програму пілотованих космічних польотів у 2011 році, США повністю залежали від Росії в питанні доставки астронавтів на МКС. Політ одного астронавта на російській ракеті «Союз» коштує майже 70 мільйонів доларів.

ПРЕЗИДЕНТ США: ВІРУС
ЕБОЛА ЗАГРОЖУЄ
ГЛОБАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ

Президент США Барак Обама заявив, що спалах лихоманки Ебола в Західній Африці становить «загрозу глобальній безпеці».

У виступі 16 вересня в Центрі із запобігання й контролю за поширенням інфекційних захворювань в Атланті Обама наголосив, що поширення Еболи виходить з-під контро-



лю. Якщо його не зупинити, то кількість хворих може зрости до сотень тисяч. Американський президент сказав також, що Сполучені Штати відіграватимуть активнішу роль у боротьбі з вірусом, але на теперішній спалах Еболи має відреагувати все світове співтовариство.

Заходи, оголошені Обамою, включають відрядження трьох тисяч американських військовиків до країн Західної Африки, а також будівництво нових медичних центрів.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) повідомила, що, за приблизними даними, від вірусу Ебола вже померло майже 2,5 тисячі осіб. Дейвид Набарро, координатор ООН по боротьбі з Еболою, заявив 16 вересня на засіданні ВООЗ в Женеві, що для боротьби з вірусом негайно потрібно 1 мільярд доларів.

ЗУСТРІЧ З ПАЦІЄНТОМ,
ЯКИЙ ВИЛІКУВАВСЯ
ВІД ЛИХОМАНКИ ЕБОЛА

Президент США Барак Обама зустрівся з доктором Кентом Бренлі, який вилікувався від лихоманки, спричиненої вірусом Ебола. Ця зустріч продемонструвала, що від цієї смертельної недуги можна вилікуватися, а контактувати з колишнім хворим абсолютно безпечно.

На зустрічі, яка відбувалася 16 вересня в Овальному кабінеті



Білого дому, президент США зустрівся тільки з одним з чотирьох випробувачів пробного лікування від Еболи, котре поки що викликає багато суперечок і сумнівів. Але вихід Бренлі в світ доводить, що його організм повністю звільнився від хвороби й виробив імунітет до штама вірусу, котрий уразив кілька країн у Західній Африці.

Своєю чергою Обама своїм твердим бажанням перебувати в одній кімнаті з колишнім носієм смеральної хвороби підтвердив дієвість нових методів лікування лихоманки Ебола.

НАЙВРОДЛИВІШІ
ДІВЧАТА АМЕРИКИ
МЕШКАЮТЬ У ШТАТІ
НЬЮ-ЙОРК

Переможницею конкурсу «Міс Америка-2015», який відбувся минулої неділі, 14 вересня, в Атлантик-Ситі (штат Нью-Джерсі) стала донька іммігрантів з Росії, 23-річна представниця штату Нью-Йорк Кіра Казанцева. Третій рік поспіль найвродливішою дівчиною Америки стає представниця «імперського» штату. Кришталеву корону на голову дівчині вдягнула володарка звання «Міс Америка-2014» Ніна Давулурі, котра також репрезентувала минулоріч штат Нью-Йорк.



Переможницею нинішнього конкурсу народилася в Каліфорнії, але останніми роками мешкає в Нью-Йорку. Вона вчиться в Університеті Гофстра, мріє стати правником і спеціалізуватися на міжнародному праві. Згідно з умовами конкурсу, їй буде виплачено премію в розмірі 50 тисяч доларів.

Представниця штату Нью-Йорк справила враження на суддів не тільки зовнішніми даними, а й запальним виконанням пісні Фарелла Вільямса «Happy».

Конкурс «Міс Америка», до участі в якому допускаються незаміжні дівчата віком від 17 до 24 років, проводиться в США з 1921 року. Однак сам титул «Міс Америка» було введено лише в 1951 році. За нього змагаються красуні з 50 штатів, федерального округу Колумбія, Пуерто-Ріко й американських Вірджинських островів.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій



Олег Махлай | Мистецький Керівник та Диригент



Чужому наuczайтесь,
свого
НЕ ЦУРАЙТЕСЬ!

КОНЦЕРТ: ВІДЗНАЧЕННЯ

200 - ЛІТТЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
Тараса Григоровича Шевченка

Субота, 18-го жовтня 2014 р., о 6-й год. вечора

В Українському Православному Соборі
Св. Володимира

160 W 82nd. Street N.Y.C., N.Y. 10024

МІЖ АМСТЕРДАМ І КОЛОМБУС АВЕНЮ



ВСТУП БЕЗКОШТОВНИЙ — ЗАМОВЛЯТИ МІСЦЕ ЗАЗДАЛЕГІДЬ
ДІТИ НА КОНЦЕРТ ДОПУСКАЮТЬСЯ ВІД 10 РОКІВ І СТАРШІ
(TAX DEDUCTIBLE) ПОЖЕРТВІ НА ВИТРАТИ ПРИЇЗДУ "БАНДУРИСТІВ"

ПРОСИМО ВИСИЛАТИ ДО: FEDORIW FAMILY FOUNDATION, INC. 718-441-3572

85-64 111 STREET, RICHMOND HILL, N.Y. 11418

ЗА ДОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ВІДВІДАЙТЕ BANDURA.ORG АБО ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ 917-559-8628



БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

**A NEW GENERATION
FOR A NEW UKRAINE!**

**НОВЕ ПОКОЛІННЯ
для НОВОЇ УКРАЇНИ!**

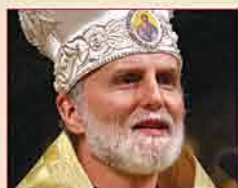
GALA FUNDRAISING EVENT
IN SUPPORT OF UCU



THE ROOSEVELT HOTEL
45 E. 45th St. (at Madison Ave.)
New York, NY 10017
1:30 pm - reception
2:30 pm - luncheon

The **UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY** is launching the public phase of its Comprehensive Campaign to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **Support Ukraine's Future!**

Guests and Speakers



Bishop Borys Gudziak
Ukrainian Catholic
University President



Anna Zayachkivska
Miss Ukraine 2013,
Maidan Activist



Ruslana Lyzhychko
Recording artist,
Maidan Activist



Andriy Sadovyi
Mayor of Lviv

FOR MORE INFORMATION call the Ukrainian Catholic Education Foundation
at **1 (800) 599-3671** or visit us at **www.bit.do/UCU-NewGeneration**



Scan this QR code
for more info



ГРОМАДА ТА УКУ



Візьмімо участь у збірці коштів на УКУ – підтримаймо майбутнє України!

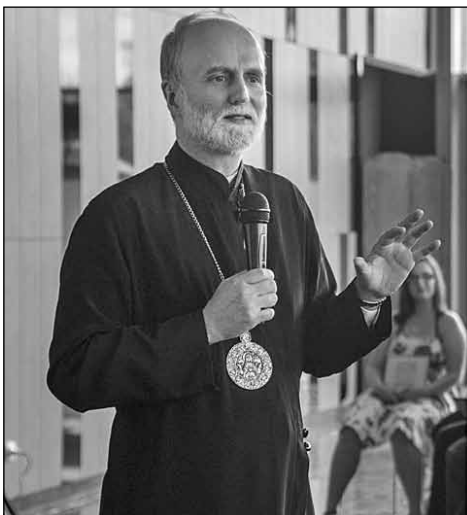
НОВЕ ПОКОЛІННЯ ДЛЯ НОВОЇ УКРАЇНИ

Український Католицький Університет розпочинає нову фазу кампанії збірки коштів

Український Католицький Університет (УКУ) та Українська Католицька Освітня Фундація (УКОФ) оголосили про початок нової публічної фази кампанії збірки коштів для завершення будівництва університетського містечка на вулиці Стрийській у Львові, а також для збільшення непорушного фонду-ендаументу для нових академічних та дослідницьких програм. Ця публічна фаза кампанії під назвою «Нове покоління для нової України» розпочинається серією благодійних бенкетів, починаючи з Торонто (1-го листопада 2014 року) у бенкетній залі «Княжий двір», потім у Нью-Йорку (2-го листопада) у готелі «Рузвельт», що знаходиться в Мангетені, далі в Клівленді в Юніон Голл та Монреалі в середній школі Лойола (8-го листопада), в Чикаго (9-го листопада) в Українському культурному осередку, а також у Калгарі (14-го листопада) в Культурному осередку Святого Стефана. У наступні місяці подібні бенкети також заплановані у Києві та Лондоні. Серед запрошених визначних гостей та промовців є Президент УКУ владика Борис Гудзяк, мер Львова високодостойний пан Андрій Садовий, а також всесвітньо відома співачка Руслана Лижичко. На бенкеті у Клівленді буде присутній відомий історик з Єльського університету професор Тімоті Снайдер, автор книги «Криваві землі».

У 2010-му році Український Католицький Університет ініціював першу фазу розширеної кампанії з метою зібрати до кінця 2016-го року 65.5 мільйонів американських доларів. Завдяки жертвенності численних меценатів та наполегливій праці відділів розвитку УКУ та УКОФ, а також волонтерських комітетів, на сьогоднішній день у рамках кампанії зібрано 70 відсотків від остаточної суми – тобто, понад \$45 мільйонів.

Успіх початкового етапу розширеної кампанії дозволив



Владика Борис Гудзяк, Президент Українського Католицького Університету, виступає в новому багатофункційному академічному корпусі



УКУ завершити будівництво нового багатофункційного академічного корпусу, де знаходяться їдальня, бюро викладачів і лекційні залі для студентів, викладачів та консультантів, а також завершити й посвятити надсучасний колегіум ім. Йосифа Сліпого, де мешкають студенти.

«Ми дуже гордимось успіхам цієї ранньої фази розширеної кампанії», – сказав Олександр Кузьма, головний директор розвитку УКОФ. – Будівництво цих будинків було завершено завчасно і в межах передбаченого бюджету, і лише за частку коштів, яку вони коштували б при будь-якому західному університеті. Протягом наступної, публічної фази нашої кампанії УКУ зможе завершити будівництво університетської церкви та пасторального центру, а також планує розпочати будівництво модерної університетської бібліотеки з навчальним центром, проект якого розробила відома німецька архітектурна компанія зі Штутгарту «Бенеш».

За словами пані Ольги Зарічинської, новопризначеного директора відділу розвитку Українського Католицького Університету, яка сама є випускницею УКУ, ця кампанія відображає певний етап у здійс-

ненні місії університету. «Після чотирьох років підготовки і важкої праці з жертводавцями та фундаціями, – каже вона, – університет розпочав цю завершальну публічну фазу кампанії і запрошує всіх своїх друзів і меценатів об'єднати зусилля для того, щоб побудувати першокласний університет у східнохристиянській традиції – для служіння Богові, Україні, усьому людству, і через основні цінності виховати нове покоління для відродження України».

Від листопада 2013 року до лютого 2014-го, студенти УКУ були активно задіяні у революції, яку владика Борис Гудзяк влучно назвав «Революцією Гідності». Це було повстання на Майдані, яке повалило режим Януковича і допомогло прийти до влади новому уряду, який поважає демократичні принципи та людські права. Слідуючи цьому героїчному свідченню, нова кампанія УКУ розпочинається під гаслом «Нове покоління для нової України».

Тепер, коли український парламент ухвалив закон про реформу освіти, яким гарантується академічна свобода у вищих навчальних закладах, УКУ та інші прогресивні університети сподіваються на нову добу розвитку та інтелектуального відродження України.

«Є люди, які кажуть, що УКУ повинно призупинити свої плани, враховуючи складну ситуацію у східних регіонах, та через багато інших викликів, які є зараз в Україні», – наголошує Олександр Кузьма. – Проте, навпаки, ми віримо, що Україна потребує й заслуговує на університет світового рівня. Американські університети Єль і Гарвард також розвинулися у добу великого повстання в американській історії. Студенти УКУ своїм прикладом засвідчили, що вони є віддані демократичному майбутньому. Майже всі студенти університету взяли участь у акціях на Майдані і ризикували своїм життям за ті цінності, у які вони вірять. Немає жодної причини призупиняти їхні прагнення».

У минулих роках багато меценатів УКОФ, відомих політиків та бізнесменів особисто відвідали УКУ, щоб на власні очі побачити прогрес, який відбувся в університеті. Відразу після свого візиту до УКУ канадський прем'єр-міністр Стивен Гарпер озвучив думки багатьох, коли сказав: «Щоб побачити обличчя майбутнього України, я зустрівся зі студентами УКУ... Я був надзвичайно вражений цими молодими хлопцями й дівчатами – їхнім

рівнем знань, їхнім ідеалізмом, їхнім бажанням почути про минуле й творити краще майбутнє. Вони є втіленням прагнень України».

«Ці наближаючі благодійні бенкети в листопаді будуть джерелом великого натхнення для багатьох наших жертводавців в українській громаді», – сказав Андрій Ленчик, адвокат з Нью-Йорку і член Ради директорів УКОФ у Сполучених Штатах. – Для того, щоб збудувати сильну націю, Україна потребуватиме сильні осередки навчання, інновацій та досліджень».

«УКУ має неймовірну репутацію у своїх досягненнях», – сказала Ірина Яросевич, співголова Нью-Йоркського бенкету, який відбудеться 2-го листопада. – Владика Борис Гудзяк, отець-ректор Богдан Прах та їхні колеги дали нам сміливу візію того суспільства, до якого прагнуть українці. І тепер настав час втілювати цю візію».

Головний виконавчий директор УКОФ Йосиф Соломіні радіє успіхам початкової фази розширеної кампанії щедрості та посвяченню місцевих організаційних комітетів у Північній Америці. «Ми є справді щасливі, що маємо таких динамічних провідників, які координують наші зусилля по цілому світі», – сказав пан Соломіні. – Багато цих місцевих громадських голів і волонтерів присвятили значну кількість часу та зусиль для розбудови цієї кампанії. У листопаді ми побачимо плоди, які усі ці велетенські зусилля принесуть».

Для детальнішої інформації про розширену збіркову кампанію, або про усі благодійні бенкети відвідайте веб-сторінку Української Католицької Освітньої Фундації www.ucsf.org, або зателефонуйте до центрального бюро УКОФ в Америці за телефоном: (773) 235-8462, а в Канаді: (416) 239-2495.

ФЕСТИВАЛІ

ФЕСТИНИ – ЯК ДУХОВНЕ КОЛО



Традиційно головним спонсором парафіяльного фестивалю при Українській католицькій церкві Святих Володимира й Ольги виступає кредитівка «Самопоміч» (Чикаго)



У мистецькій програмі фестин взяла участь і танцювальна група «Полонія», яка представляла польську громаду Чикаго

6-7 вересня при Українській католицькій церкві Святих Володимира й Ольги в Чикаго відбулися традиційні парафіяльні фестини, головним спонсором яких виступила Українська Американська кооператива «Самопоміч».

Цю традицію започатковано більше десяти років тому. Не задля того, щоб весело провести час, а й представити підсумки важкої праці тутешньої української громади, побути у великому колі духовно близьких людей, поспілкуватись та обговорити наболілі проблеми, особливо тепер, коли серця наші переповнені болем за рідну Україну.

У цього храму славна історія. 7 вересня, тридцять років тому, відійшов у вічність засно-

вник парафії Св. Володимира й Ольги, великий сповідник віри й мученик Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Патріарх Кардинал Йосиф Сліпий, який під час однієї з подорожей до Північної Америки започаткував дух парафії після особливих відправ. А згодом у Римі, під час V Архiepіскопського Синоду освятив наріжний камінь храму Св. Володимира й Ольги, що був з почестями вмурований при будівництві.

Парафія за більш ніж сорок років свого існування має чим гордитися. Перш за все, своїм непереможним Божим духом, а також численним прихожанством та різноманітністю прицерковних організацій, у тому числі молодіжних і дитячих. Окрасою й найкращим під-

твердженням активності, живучості й талановитості української громади Чикаго стали виступи піснених, танцювальних колективів та солістів, серед яких ансамблі «Метелики» й «Водограй» (парафія Св. Андрія в Блумінгдейлі), школа танцю «Вишиванка» (парафія Св. Йосифа Обручника), ансамбль «Гуляй-поле» (Українська православна церква Святої Трійці в Бенсенвілі), хор осередку СУМ ім. М. Павлушкова, школа балету й народно-го танцю, група «Блисканиця» та танцювальний ансамбль «Громиця» (парафія Св. Володимира й Ольги), солістки Діана Собчук та Юнія Левик, шкільний хор школи Св. отця Миколая, мистецька школа «Барвінок» та ін. На свято завітали й шановні гості з України

– Віктор Павлік, Андрій Князь та молодий талановитий музикант Олег Ваташук. Приємно здивували своєю підтримкою українців, майстерністю та активною участю наші близькі сусіди – польська танцювальна група «Полонія» та польська музична група «Гора Бенд».

Вшанували українську громаду своїм дружнім візитом сенатор США від Іллінойсу Марк Кірк, конгресмен Майк Квіглі, кандидат на посаду губернатора штату від Республіканської партії Брюс Раунер, кандидат на посаду мера Чикаго Роберт Фіоретті, кандидати до Законодавчих зборів штату Біта Буенростро й Браєн Гопкінс та інші поважні особи.

Вже тривалі роки кредитівку «Самопоміч» еднають з парафією Святих Володимира й Ольги

тісні «родинні» зв'язки, тож не дивно, що цього року, як і багато років поспіль, вона виступила головним спонсором фестивалю. На потреби парафії від імені кредитівки «Самопоміч» голова Фундації та віце-президент Дирекції Ореста Фединак, заступник голови Фундації та віце-президент Дирекції і довголітній голова Парафіальної Ради Олег Караван, секретар-скарбник Фундації та віце-президент-секретар Дирекції Віктор Войтихів склали грошовий дарунок.

Кредитівка «Самопоміч» вдячна парафії Святих Володимира й Ольги в Чикаго за довгі й плідні роки співпраці та бажає їй подальшого духовного процвітання!

Прес-служба кредитівки «Самопоміч» Чикаго



Головні учасники та організатори мистецької програми 47-го Українського фестивалю в Стемфорді

14 вересня у Стемфорді (штат Коннектикут), на території Колегії Святого Василя, відбувся 47-й Український фестиваль.

Цей фестиваль, який має довгу, майже піввікову, яскраву історію, традиційно в Коннектикуті називають Днем України. Він давно вийшов за межі однієї громади й перетворився на велелюдне свято, на якому можна побачити

представників різних етнічних громад і сусідніх штатів. Цього року, з огляду на події в Україні, він мав особливе звучання.

Святоковий день розпочався зі Служби Божої, після якої відбувся святковий концерт з доволі насиченою й динамічною мистецькою програмою, в якій взяли участь танцювальні й співочі колективи та солісти з Коннектикуту, Нью-Йорку та Нью-Джерзі.

У тутешньому Українському музеї, який має багатющу колекцію, було розгорнуто спеціальну виставку про оберегові особливості полотна й вишивки (куратор Любов Волинець).

Цього разу велику увагу було прикуто не лише до концертної сцени, а й до інших майданчиків. Наприклад, представники Генерального консульства України в Нью-Йорку вели ак-

тивну роз'яснювальну роботу про наступні парламентські вибори й готові були відповісти на всі запитання, які мали потенційні виборці. Активісти руху «Разом» проводили добродішну акцію збору коштів на допомогу постраждалим героям Майдану та захисникам України на Східному фронті.

Під час фестивалю активно працював ярмарок, де можна

було придбати різний, у тому числі й унікальний «крам», погасувати стравами традиційної української кухні, яких ледь вистачило всім бажаючим, а також зустріти приятелів, знайомих, однодумців. Завершився осінній фестиваль вечірньою забавою.

Вл.інф. Стемфорд (штат Коннектикут) Фото о. Василя Бегія

ОСІННІ АКОРДИ У СТЕМФОРДІ

АМЕРИКА ЗБЛИЗЬКА



Тетяна МакКой,
незалежний журналіст,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

ційних робіт над об'єктами, що перебувають під охороною ЮНЕСКО, свідчить про рівень її мистецтва...

Знайти ж справжнього цінителя таки нелегко в середовищі, де чуєш ось, скажімо, й таке: «Шукаю щось для офісу, щоб контрастувало з чорними меблями. «Біля картин же Карен Гютон з міста Граймс (штат Айова) дві літні дами вголос мріяли про відпочинок у Тосканії (Італія). Чи треба кращої винагороди автору, ніж отакі моменти?!

Хоча мандрувати від ятки до ятки, помахуючи віялом (їх роздавали всім гостям фестивалю), саме собою вже є насолодою. Дехто, зокрема одинаки пенсійного віку, тільки для того й приходять сюди, щоб побути серед людей. Вони охоче заводять розмову з гончарами, малярами, складувачами, фото-

тій приказці: «Не було б щастя, так нещастя допомогло». Та й реклама – та ще й отака невимущена, пульсуюча живим інтересом, людською душею – може творити дива!

Щороку фестиваль втягує до свого барвистого кола нові імена, зокрема з Іллінойсу (серед них – художниця російського походження Тетяна Робертс, фотограф Том Кейсі, згадуваний уже Стів Мартін та інші), що є доброю прикметою. Адже організатори та спонсори саме це й мали на меті: більше людей займатимуться творчістю – менше зла буде в сім'ях, яке рано чи пізно виплескується на вулиці. Не скидається з рахунку при цьому й наші електроніки в нашому побуті: всі оті смартфони, iPads та Apps пропонують споживачеві все готовеньке – не треба й мислити... Проте мистецтво та ремесла спонукають



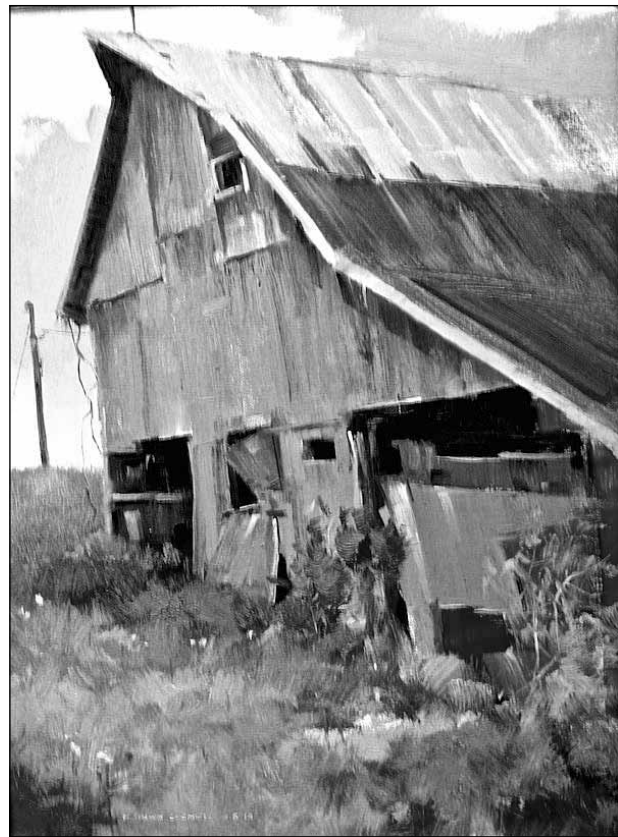
Майкл Корнелл з Сент-Луїса (Міссурі) одержав відзнаку «Award of Excellence» в малюванні олійними фарбами та акрилом

Від 1988 року й понині в невеличкому містечку Феарв'ю Гайтс на південному заході Іллінойсу щоліта проводиться (як правило, під кінець серпня) фестиваль мистецтв та ремесел, що об'єднує всі дванадцять штатів так званого Мідвесту, тобто Середнього Заходу США. Цього літа в парку імені Еверетта Муді можна навіть було бачити ятки, промарковані Джорджією, Нью-Мексико й Техасом, які належать до інших регіонів. Фестиваль «Мідвест салютує мистецтву» шириться, його популярність сягнула рівня знаменитих арт-шоу в містечку Мистік (Коннектикут) та Орландо (Флорида). Якби не спекотні дні, що випали на його долю, міг би й справді стати епіцентром сімейного вікенду для тих, хто знається на мистецтві, а також молодих сімей, що прагнуть ростити своїх дітей на красі, «рятуючий світ».

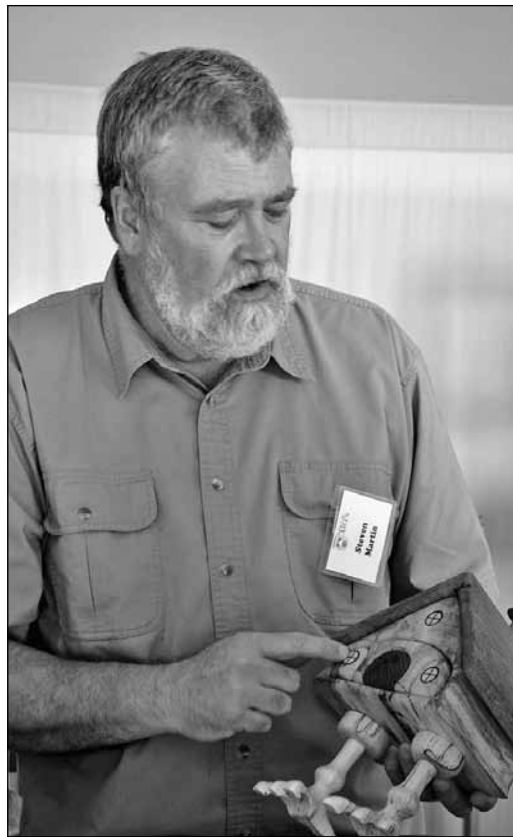
До слова, для дітей тут придумали галерею, куди вони заходять без батьків і купують, що їм заманеться. Ясна річ, майстри жертвують на таку галерею не більше однієї-двох дешевеньких речей, але не це головне... Діти вчаться цінувати витвори чийось рук та пробують потім і самі щось творити. Тут же до їхніх послуг і майстерня, де є все для малювання, а волонтери поруч підкажуть, що і як.

Мистецтво та ремесла – речі примхливі, в них багато залежить від смаку як творця, так і цінителя. Комусь подобається зовсім не те, що відзначено авторитетним журі, а орієнтовані на престиж купують тільки в того, хто має на ятці вимпелок відзнаки. Перед картинами подружжя Данієли й Владіміра Овчарових з міста Альбукерке (штат Нью-Мексико) дехто замирає від дива, а комусь і байдужки; хоча в них, як на мене, читається філософська думка, а політ фантазії влігся на полотно майстерним мазком. Один той факт, що Данієла ще за життя в Софії (Болгарія) була залучена до реставра-

«КОВТОК ВОДИ» У СПЕКУ



Полотно «Стара стодола» (олія), мальоване Майклом Корнеллом (Міссурі) з натури в сусідньому Іллінойсі



Стівен Мартін з Іллінойсу демонструє свою «хатинку» на курячих ніжках

Ліуїса (штат Міссурі) хтось впізнає на полотні, писаному олією, пошарпану на вітрах стодолю: «О, а в мене цей «барн» є на знімку!..» Майкл очевидячки щасливий – не він один побачив у цій споруді шарм «американки». Кожна річ, представлена автором, має короткий опис того неповторного моменту, коли художник стає, мов вкопаний, перед якимось краєвидом, предметом на роздоріжжі чи, скажімо, кіними на випасі. Це приваблює, будить інтерес до авторської персоналії. Недарма цей чоловік отримав відзнаку цього річного фестивалю «Award of Excellence»!

Біля майстрині Дженіс Тейт з Остіну, що в Техасі, зібралася чималенька жіноча юрба. Так-так, прикраси... Причому зроблені неординарно, з вигадкою і, як сказала, в найкращих сучасних традиціях цього вишуканого ремесла. Втім, у цьому легко переконатись, відвідавши сайт за адресою: FredandJanisTateDesign.com. Дженіс, як виявилось, асистує чоловікові Фреду – головному творцю цієї краси... А також, сама того не підозрюючи, демонструє на собі, як треба носити найбільш екстравагантні речі. У подружжя – відзнака за найкращу біжутерію в категорії «дорогоцінні метали». Але не менше жінок було й біля витворів Сюзетт Несбіт з Рідс Спрінг (штат Міссурі), яка має власну студію (rowdyblondestudio.com) і, треба здогадатися, своє коло шанувальниць...

Поміж балачками, покупками, висловленими вголос потайними мріями й спекою, волонтери (а їх було задіяно більш ніж 300!) не втомлювалися підвозити творцям прекрасного легку перекуску й воду. Але чи треба кращого «ковтка води» людині, ніж зустріч віч-на-віч з мистецтвом?

Фото автора

графами, графіками й... нічого не купують. Багато хто, наприклад, мінає шкатулки з дерева Стівена Мартіна з Картервіла (штат Іллінойс), хоча вони й визнані найкращими в категорії «вироби з дерева». Але нас з чоловіком не могла не привабити шкатулка за мотивами, на яких я виросла, – хатинка на курячих ніжках. Отож з майстром-різьбярем ми розговорилися. Виявилось, що його приваблює слов'янський фольклор, який і надихнув на дизайн шкатулки-«хатинки». Не помітили, як перейшли на тему теперішніх подій в «гарячій точці» планети – Україні... Люди стали зупинятися, прислухатися, а коли я змусила майстра ще й позувати, хтось став уже й гаманця витягати з кишені... Україна стала популярною в Америці – зовсім як у



Карен Гютон (Айова) пояснює, що ось такими квітнучими килимами оточено багато будинків у Пенсильванії

саме до цього. Ні з чим, мабуть, не зрівняти того ефекту, що його має живе дійство під руками умільця – гончара, прядильниці, різьбяра по дереву, маляр-портретиста, майстрині біжутерії... Навколо таких острівців у парку юрмляться люди, багато

дітей. Усі, мов заворожені, спостерігають, як на їхніх очах народжується диво.

Для інших дивом стає знайомий предмет чи пейзаж на художніх полотнах.

У ятці художника Майкла Корнелла з сусіднього Сент-



**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою
SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.**

**Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?
Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском
\$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:**

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

★ *Open Your Doors With Us* ★

PURCHASE

**Purchase a house and get your
mortgage through USFCU and
you will receive a**

\$1,000

Credit At Closing*

REFINANCE

**Refinance from another
lender with a**

2.75%

10 Year

Fixed Rate Mortgage

(2.783 APR)**

DISCLOSURE:

*PURCHASE: Loan subject to credit approval. \$1,000 credit is applicable for owner-occupied properties only and is available on USFCU Fixed or Adjustable Rate Mortgages. The \$1,000 Credit is applicable to new purchases only; internal and external refinances are not eligible.

**REFINANCE: Loan subject to credit approval. APR (Annual Percentage Rate) displayed is based on \$200,000 mortgage for a 10 Year Fixed Rate Mortgage. The 2.75% rate is available for external refinances only; internal refinances and purchases are not eligible.

*** GENERAL: Available for qualified applications received July 1, 2014 - September 30, 2014 with settlement occurring on or before December 1, 2014. Offers cannot be combined. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Joining members must present two forms of government issued I.D. (one must be U.S. government issued photo I.D.). A minimum of \$50 into a prime share account and a \$5 membership fee are required to open a USFCU account and must remain in the account at all times. Federally insured by the NCUA.



www.ukrfcu.com • 215.725.4430 Offers Valid from July 1, 2014 - September 30, 2014***

Federally Insured by the NCUA.
APR - Annual Percentage Rate



ДУХ І ЛІТЕРА



Щорічний Форум видавців у Львові, який цього разу відбувався з 11 по 14 вересня, – одна з головних культурних та інтелектуальних подій в Україні. Організатори підготували понад півсотні точок, де відбувалися презентації, дискусії, читання, творчі вечори майже 300 письменників з 23-х країн світу. Програмою Форуму було передбачено 700 заходів, встигнути на них усі – неможливо.

Для двох сотень видавців – це ще й чотири дні напруженої торгівлі та обміну досвідом з колегами. Через економічну кризу видавництва представлено наразі менше, але людське, читацьке море бурхливе, як і раніше – до багатьох стендів, особливо, де відбуваються автограф-сесії, не протиснутись.

Напередодні форуму в соціальних мережах було поширено заклик відомого блогера, письменника та викладача Отара Довженка про необхідність бойкоту продукції російських видавництв та маркування усіх їхніх книжок наліпками-«триколорами». Й останнє – зовсім не побажання.

Згідно з рішенням Львівської міської ради, будь-яка продукція з РФ має бути позначена – речі, харчі, цигарки, книги тощо. Споживач має відразу отримати інформацію про країну-виробника, збройні сили якої ведуть бойові дії на Сході України.

Утім, пройшовшись кілометрами книжкових рядів Форуму, можна стверджувати, що ідея маркування провалилась. Абсолютна більшість видавців і реалізаторів проігнорували приписи львівської влади та рекомендації керівництва Форуму.

Одиноким винятком став стенд крамниці настільних ігор Boardgame, власник якої Ростислав Гнатик пояснив: «Так, промаркували продукцію, бо ми свідомі українці і хочемо, щоб люди знали, що вони купують. Ми нічого не приховуємо. Немає сенсу дурити людей, бо потім це до тебе повернеться». За словами Гнатика, росіяни «роблять хитро» й купують права на популярні ігри на всю територію СНД, включно з Україною. «Тож ми не маємо права привезти, приміром, німецьку версію певної гри», – нарікає Гнатик. Втім, навколо його стенда з красивими коробками юрляться підлітки. Адже в Україні подібні ігри майже не виробляють, тож частка українського продукту в країні досить невелика.

І питання тут не стільки в мові, скільки в економічній конкурен-

ції. Отар Довженко наголосив, що бойкот, до якого він закликає, «є суто раціональним і економічним – книга є товаром, а купувати нині товари російського виробництва означає фінансувати вбивство українців і окупацію української землі».

Частина російських видавництв не стала експериментувати і... просто проігнорувала Форум. Ті стенди, які зазвичай були заповнені виданнями з московських чи петербурзьких видавництв, стояли порожні. Організатор Форуму видавців Олександра Коваль повідомила, що втрати через це сягнули приблизно 160 тисяч гривень.

Білорус Барщеускі, француз Брюкнер, хорват Єргович, ав-



Діти були одними з найчисельніших гостей книжкового Форуму у Львові

СЛОВО БУЛО СПОЧАТКУ, ЗАЛИШАЄТЬСЯ Й ТЕПЕР

У Львові відбувся XXI Форум видавців



Чи не найдовші черги любителів автографів вишюковувались на Форумі до російської письменниці Людмили Уліцької, яка назвала політику президента РФ Володимира Путіна в Криму та Донбасі «нелюдською та агресивною»

стрієць Поллак і багато інших іноземців не могли поскаржитись на увагу львів'ян та гостей міста й Форуму. Утім, найбільші, на око, аудиторії збирала російська письменниця Людмила Уліцька. Якщо раніше на ярмарок приїздили десятки її співвітчизників, то тепер їх зовсім мало: от тільки поети Лев Рубінштейн та Дмитро Кузьмін.

Авторка численних романів, перекладених на 25 мов, лауреатка «Русского Букера» мала великий творчий вечір та кілька менших. Повна зала Театру юного глядача, безліч запитань і записок, а потім черга за автографами могли б стати найкращим доказом відсутності будь-якої русофобії у галичан. Принципова позиція проти авторитаризму і підписання листів проти війни з Україною викликають питання у російської влади і шире захоплення її громадянською відвагою в Україні. Не кожен з російських «володарів дум» здатен назвати політику

рум не приїхали. «Думаю, що в умовах мирного часу це була б втрата, – вважає письменник і оглядач журналу «Український тиждень» Юрій Макаров. – Тому що культурні зв'язки, хай там як, мали б зберігатись. Якщо ж говорити про конкретну ситуацію, то вважаю, що потрібна певна психологічна дистанція від Росії і, можливо, ця перерва, яка може тривати рік, десятиліття чи ціле покоління, зможе привести нас до більш адекватного сприйняття російської культури в її кращих зразках».

На думку Макарова, за час, що існує Форум, українська література стала самодостат-

мадського радію». «Чудові автори з Росії приїхали, українські російськомовні автори теж – їх, власне, і не бойкотують», – каже Славінська. Утім, бойкот російських видавництв взагалі – тобто, не тільки на Форумі – журналістка вважає хибним шляхом. «У Росії видають багато добрих книжок, аналогів яким в Україні немає. Контролювати, на мою думку, треба не країну походження книжок, а зміст – наприклад, не допускати все це сміття про «сломанный трезубець» та подібне», – вважає Славінська.

З тезою про контроль змісту, а не «прапора» погодились і брати Капранови – письменники і громадські активісти. А от Василь Шкляр, автор справжнього українського бестселера останніх років «Чорного ворона», висловився коротко і жорстко: «Немає тут що робити росіянам».

За традицією, Львівський Форум видавців відзначає найкращих авторів і видавців. Цього року гран-прі отримала книга «Сто загадок Симфосія», переклад з латинської мови, коментарі-есеї Андрія Содомори та видавництво «Срібне слово».

У «короткий список» переможців також увійшли: «Книга образів» Бруно Шульца (видавництво «Дух і літера»), «Споми-ни» колишнього предстоятеля підпільної УГКЦ Йосифа Сліпого (видавництво Українського Католицького Університету), український переклад «Бойні номер п'ять» Курта Воннегута (Фундація Короля Юрія у співпраці з «Видавництвом Старого Лева»), «Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері з ілюстраціями художника Владислава Єрка (видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА»), а також «Фауст» Йоганна Вольфганга фон Гете (переклад Миколи Лукаша, «Видавництво Жупанського»).

Вахтанг Кіпіані
DW



Цього року гран-прі Форуму отримала книга «Сто загадок Симфосія», переклад з латинської мови, коментарі-есеї Андрія Содомори та видавництво «Срібне слово»

президента РФ Володимира Путіна в Криму та Донбасі «нелюдською та агресивною». Уліцька це заявляла не раз. Читачі питали її про політику, навіть коли просили автограф на зовсім неполітичній книзі.

Директор видавництва «Фоліо» Олександр Красовицький вважає, що приїзд Уліцької спростовує поширені стереотипи. «Ми ж бачимо, як насправді до неї ставляться і як чудово приймають. Повна зала та високі продажі її книжок є тому доказом», – каже видавець.

Втім, Уліцька та пару її колег були винятком – росіяни на Фо-

ньому. «Багато років ти відчував легку «незручність»: українське вважалось вторинним, містечковим, не покривало всього читацького інтересу. А зараз для підтримання читацького та естетичного тону цього розмаїття цілком достатньо. Є з чого обирати, і є свої сенсації», – наголосив Макаров і додав, що не шкодує з того, що в дні Форуму у Львові майже зовсім не було росіян.

Не відчуває великої різниці між минулорічними форумами й нинішнім й Ірина Славінська – літературний критик, журналістка «Української правди» та «Гро-

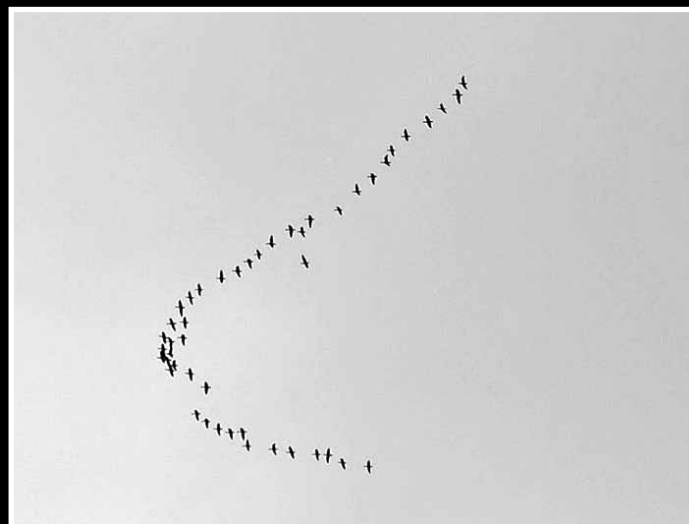
**Дзеркало**

БАБІНЕ ЛІТО



Бабине літо. Ще вдосталь тепла,
Світла, смаку й аромату ще вдосталь,
Але його нетривкого крила
Не вистача, щоб затримати осінь.
Осінь – це згадка про все, що «колись».
Небо відкрилось назустріч молитвам.
Ти щось просити хотів – помолись
І попроси про непрограні битви.
Можеш просити високих посад,
Мудрих порад, коли їх ще не досить...
Ні, краще сад. Попроси собі сад,
Тільки щоб там заховалася осінь.

Ніна Кур'ята



ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ



Підїхавши до парадного входу мормонського храму, своєю маленькою «Сентрою» ми втислися в першу вільну шпарку й кинулися шукати, де б оплатити стоянку. «Free!» – раптом звідкись долинув, немов команда, незнайомий голос і стих, заглушений знайомою французькою мелодією, що доносилася зовсім зблизка.

Перезирнувшись, не зовсім зрозуміли, що мається на увазі, але підійшовши до паркувального «мітера», зрозуміли, що то стосується нас, бо сьогодні вихідний день і паркування в місті безплатне.

Під височенною кованою фігурною брамою сидів бомж і грав на губній гармоніці «Шербурзькі парасольки». Той самий милосердний бомж, який вигукнув нам: «Free!» (як же такому чоловікові не віддячити за таку гостинність?) Поряд, напевне, щоб йому підіграти, прямо під ноги переходили падали зелені їжачки каштанів, підморгуючи своїми карими очісками. Але ошатне, привітне, вилізале, немов прибране спеціально до нашого приїзду місто від цього не ставало Парижем. Та й, напевне, ніколи не прагнуло ним бути, бо від самого початку мало своє обличчя і свій характер. Хоча для свого головного храму обрало саме французький стиль паркового убранства, й тутешнім яскравим клумбам міг би позаздрити сам Версальський палац.

Опустивши долар до скарбнички самотнього бомжа-клошара, ми пройшли повз широко розчинену браму й відчули себе зовсім беззахисними перед гігантськими сірими стінами, що своїми шпильми, здавалося, підпирають небо.

Ті, хто тут молиться, справді шукали свободи й, зрештою, знайшли її в цій долині. До того, як в улоговині Солонного озера з'явилися мормони, протягом багатьох років на цих землях жили ідіани племен шошоні, юта, паюта. На момент заснування міста Солт-Лейк-Сіті долина належала до території племені північно-західних шошонів, попри те, що вони вели кочовий спосіб життя й засновували сезонні поселення недалеко від тих місць, де знаходились водні цілющі джерела, що витікали з каньйонів й розтікалися долиною Солонного озера.

Офіційною датою заснування перших поселень в долині вважається 24 липня 1847 року – день, коли прибула перша група прихильників церкви святих останніх днів. Вони шукали тихого місця, де можна було б спокійно жити у вірі і правді, без насилля й гонінь,

яких вони зазнавали у східних штатах. Прибувши в долину Солонного озера, глава церкви Брігам Янг вигукнув: «Ось це місце!». Й нібито це було саме те благословенне місце, яке він побачив уві сні незадовго до прибуття на омріяну землю. Мормони не тільки знайшли на ній свободу, а й створили тут власний світ. З'ясувалося, що простора долина майже безлюдна. Через чотири дні після прибуття в пустелю Брігам Янг вказав і місце для будівництва храму, який пізніше стане візитівкою Солт-Лейк-Сіті. Будівництво тривало 40 років – з початку 1853 року до квітня 1893-го. Візуально його уособлюють шість веж, у зеніті кожної з яких є «всевидюче око» – око Бога, який усе бачить, дванадцять шпилів-дванадцять апостолів і вінчає храм золота скульптура ангела Мороні – провісника мормонської віри.



Нічний Солт-Лейк-Сіті з висоти пташиного польоту

СВЯЩЕННЕ МІСТО СВЯТИХ

Наша довідка: Солт-Лейк-Сіті (Salt Lake City) – столиця штату Юта, головне місто сповідників мормонської віри. Розташоване на березі Великого солонного озера. Первісна назва – Місто біля Великого солонного озера. Лежить на висоті близько 1300 метрів над рівнем моря, в долині, оточеній горами Восатч і Окуір. Загальна площа – 286 кв. кілометрів. Клімат – напівпустельний.

Засноване в 1847 році. Населення – 192 тисячі осіб, з агломерацією – 1,2 млн., де мешкає понад 60% всього населення Юти. З них майже 75 відсотків вихідці з Європи, 20% – Латинської Америки, 2,5% – Азії, 2,2% – Африки. Майже 60 відсотків постійних мешканців міста сповідують мормонську віру. В Солт-Лейк-Сіті знаходиться головний храм мормонів – Церква Ісуса Христа Святих останніх днів. Усього ж в світі, за даними церкви, мешкає більш як 14,4 мільйона послідовників мормонської віри.

Найбільше місто, промисловий, торговельний і фінансовий центр штату. У Солт-Лейк-Сіті відбувалися зимові Олімпійські ігри 2002 року.

Образні назви – «Священне місто святих», «Вулик», «Місто мормонів».



Мормони, як і всі християни, вірять, що центром Всесвіту є Творець

Храм став символом міста і вважається не лише центром Солт-Лейк-Сіті, а й його «нульовим меридіаном»: у південно-східній частині Храмової площі розпочинається Salt Lake Meridian і нумерація всіх координат та поштових адрес Долини Солонного озера.

Правда, вхід до нього сповідникам немормонської віри заборонено. Однак можна бути стороннім глядачем, і тоді Храмовий сквер, як називають солт-лейківці головну площу міста, що займає 10 акрів, перетвориться на музей. Отже, того дня ми були відвідувачами музею.

Тут же, на майдані, знаходиться історична споруда Tabernacle, де виступає знаменитий Мормонський табернальний хор. Через дорогу – сучасний конференц-центр, поряд з ним – Family History Library, де зібрано найбільшу колекцію генеалогічних документів. Це унікальна бібліотека, якої немає більше ніде у світі. Нам, на жаль, не поталанило потрапити до неї, бо був вихідний, хоча ми мріяли на власному досвіді пересвідчитися, чи справді тут можна докопатися до свого родового коріння на доволі «велику глибину». Але зробили електронний запит й очікуємо на результат.

До головного мормонського храму вхід немормонам заборонено, але його історію можна простежити в сусідньому з ним інформаційному центрі, й тут же побачити інтер'єр в розрізі на макеті.

Якщо не знати історії й засад мормонізму, то оглянувши як турист інформаційний центр Храмового центру, може скластися враження, що основні підвалини й постулати цього віровизнання такі ж, як і в десятках інших християнських церков.

Це підтверджує й могутня скульптура Ісуса Христа в центрі Всесвіту, перед величчю якої воліє при-

зупинитися й просто озирнутися довкруги кожен, хто сюди заходить, й основні експозиції, пов'язані з народженням, земним буттям і воскресінням Христа, й, зрештою, майже чернечі написи «сестра» і «брат» на лацканах вбрання привітно, але ненав'язливо усміхнених молодих хлопців та дівчат різних відтінків шкіри й розрізу очей, що зустрічаються повсюдно на території цього комплексу...

Згідно з офіційною церковною історіографією, одного дня 1820 року 14-річний хлопчик Джозеф Сміт з міста Пальміра (штат Нью-Йорк), в якого батько належав до методистської церкви, а мати сповідувала баптизм, щиро молився, шукаючи до якої саме християнської конфесії йому пристати. У відповідь на його шукання йому з'явилися Бог-отець та Бог-син Ісус Христос, возвіставши, що істинної церкви на землі не існує. І він, Джозеф Сміт, покликаний відновити справжню церкву. На цьому шукання юного вірця не завершилися. Протягом десятиліття його відвідували різні небесні посланці. Одного разу, коли він щиро молився, в кімнаті перед ним постало видиво, почувся звук, ніби тріснула струна, й перед ним з'явився ангел, назвавши себе Мороні. Він і сказав Джозефу, що вибирає його засновником нової релігії, основні постулати якої записано на золотих пластинах, захованих в кургані Камора на півночі штату Нью-Йорк. Хлопець, нікому не розповідаючи про це, знайшов вказане місце, де й відкопав 50 золотих пластинок, покритих незнайомими йому письментами й згодом переклав їх англійською мовою з допомогою магічних кристалів урим і тумим – «кристалів світла й досконалості». На цих табличках ніби-то було викладено історію древньоосемітського племені лехи, яке за 600 років до народження Христа Бог захотів врятувати від вавилонського полону й вивів... до Америки.

За однією з версій, ніби-то був і протокол, підписаний 11 свідками, що вони на власні очі бачили ті одкровення.



Капітолій у Солт-Лейк-Сіті дуже нагадує столичний, washingtonський



Salt Lake Temple – головна святиня мормонів



Усередині храму: головна купіль хрещення мормонів



Фото на згадку на Temple Square у Солт-Лейк-Сіті

За іншою, Джозеф Сміт надиктував нове віровчення одному зі своїх приятелів, яке назвав «Книгою мормона» (сьогодні «Книгу мормона» – основний релігійно-церковний текст мормонів – перекладено 93 мовами світу та видано загальним накладом понад 100 млн. примірників). Самі ж золоті пластини, тобто оригінал, Джозеф, за його ж словами, повернув ангелу Мороні.

Мормонізм ввібрав в себе багато вірувань. Від християнства мормони прийняли віру в Трійцю, жертву Христа, царство небесне, муки пекла... Їхнє вчення включає такі християнські доктрини, як спасіння тільки через Ісуса Христа, віра в те, що дари Святого Духа, особливо дари говоріння іноземними мовами мов і пророцтва, доступні не тільки давнім, а й сучасним людям, обряди хрещення повним зануренням у воду і євхаристії – причастя....

Церква Ісуса Христа Святих останніх днів вірить в те, що церква, створена Христом, перестала існувати невдовзі після його вознесіння і була відновлена знову через Джозефа Сміта, як і всі атрибути справжньої християнської церкви, необхідні для порятунку: священство (повноваження діяти від імені Бога), інститути апостолів і пророків (керівників людей від імені Бога)...

6 квітня 1830 року в західній частині штату Нью-Йорк Джозеф Сміт організував свою першу релігійну спільноту – Церкву Христа, яка розросталася від штату до штату, але звідусіль була гнана. У Міссурі навіть спалахнула справжня війна між мормонськими поселенцями та іншими мешканцями штату, що призвело до вигнання церкви з тих земель. Покинувши Міссурі, організація мормонів побудувала місто Наву в штаті Іллінойс, де Джозеф Сміт виконував обов'язки мера й командира міського ополчення. Саме там він представив вчення про багатожонство й теократичну державу (концепція «теодемократії»), яке повинно було бути відображенням правління Ісуса Христа на землі після Другого пришествя. Можливо, й прижилась би нова релігія серед багатьох інших гілок християнства, якби не одна особливість: полігамія. Засновник Джозеф Сміт своїм послідовникам розповів, що до нього знову приходив ангел і сказав: «Я повинен передати тобі послання Господа: візьми багато дружин».

Біблійну заповідь «плодіться й розмножуйтеся» мормони сприйняли буквально. Під нове її тлумачення знайшлася й теологічна основа: людські душі живуть вічно й жадають втілення на Землі. Чим більше дітей у мормона – тим більше він догоджає Богові й заслуговує вічного блаженства.

Вічного блаженства зажадали багато. Вже пізніше наступник Джозефа Сміта Брігам Янг створив родину з 27 (!) дружин, які народили йому 56 дітей. Разом з тим організація церкви носить суворий ієрархічний порядок. Церковними керівниками є в основному чоловіки. Жінки можуть керувати лише жінками й дітьми. Попри те, що мормонів з пуританами ріднило багато що (мормони не вживають алкоголю, не палять, не п'ють ні чаю, ні кави), пуританська

Америка цього, звичайно, не сприйняла. Джозефа Сміта заарештували й помістили до в'язниці разом з братом Гайрумом (який сприймався як спадкоємець старшого брата), де вони обидва були вбиті 27 червня 1844 року. Пізніше, в 1849-му році, коли перші мормонські поселенці заснували на теперішніх землях Юти новий штат, назвали його «Дезерет» (Вулик) і подали клопотання про його офіційну реєстрацію, Конгрес США відхилив його.

Влітку 1860 року дослідник, етнолог і письменник Річард Френсис Бьортон здійснив мандрівку каретою до Солт-Лейк-Сіті, щоб задокументувати місцеве життя, перевірити твердження противників мормонізму й отримати більше інформації про нову віру. Його зустрічали дуже гостинно й він залишив багаті записи й начерки про свою подорож.

На зміну Сміту прийшов Брігам Янг, колишній тесля, який мав феноменальні організаторські здібності. Він вивів своїх прихильників в пустельні місця, на околиці Великого солоного озера, і 24 липня 1847 року заснував тут Солт-Лейк-Сіті. У 1849 році з'їзд мормонів оголосив про створення вільної мормонської держави Дезерет (Вулик). Мормони були справді схожими на бджіл – великою працею вони перетворили це пустельне місце на райський сад. Але Конгрес не визнав мормонської волниці, оголосивши її територією Юта (від назви місцевого індіанського племені), щоправда, призначивши Янга губернатором.

Тим часом, розпочалася «золота лихоманка» в Каліфорнії, і Солт-Лейк-Сіті став форпостом для золотощукачів. Однак Янг заборонив мормонам займатися добуванням золота, щоб вберегти їх від «гріха». Натомість мормони взялися плекати свій сад. Тяжко працювали, віддаючи десятину на благо церкви. Місто росло, багатіло, а з ним з'явилися й заздрощі. Одного дня до Вашингтону надійшов фальшивий сигнал про бунт у Юті. Для втихомирення «бунтівників» столиця надіслала до Солт-Лейк-Сіті військо, але його зустріло порожнє місто. Втім, Янгу все одно довелося піти з поста губернатора, хоча авторитет його від цього не постраждав. За його порадою, мормони взялися освоювати землі Невади, Аризони, Каліфорнії, де побудували 350 нових міст і селищ. Прибували дедалі нові й нові сповідники мормонської віри зі старої Європи. Але американське суспільство, приймаючи мормонів, не могло змиритися з їхнім аморальним багатожонством, і через це протягом багатьох років Конгрес відмовлявся надати Юті права штату.

У 1882 році було схвалено закон, за яким багатожонство каралося позбавленням волі на 5 років «за кожну зайву дружину». У 1887 році в мормонській церкві було конфісковано все майно, крім храмів і цвинтарів. У 1880 році в Конгресі почалися дебати з пропозицією позбавити мормонів американського громадянства. У 1890 році глава церкви Вілфред Вудрав видав «The Manifesto», яким оголосив, що «Бог за гріхи позбавив мормонів блага полігамії». Його ж року мормонська церква забо-

ронила багатожонство, а Конгрес повернув церкві майно. В 1896 році Юта стала 45-м штатом Америки. Солт-Лейк-Сіті образи на столицю «не затаїв» і навіть свій Капітолій вибудував точнісінько в такому ж стилі, як і washingtonський. Відчуття, що ми у Вашингтоні, не полишало нас і під час споглядання вулиць. Прогулюючись містом, відразу звернули увагу, що вулиці Солт-Лейк-Сіті – доволі широкі, просторі, привільні. З'ясовується, так колись розпорядився Брігам Янг, який хотів бачити в своєму «вулику» ідеальний «град Сіон». І звелів, щоб вулиці були просторими настільки, аби на них могла розвернутися карета з кіньми, і її власник при цьому не послуговався «гнилими словами»...

Ми кажемо Солт-Лейк-Сіті й відразу ж ототожнюємо його з мормонами. Але це не зовсім правильно. Сьогодні тут сповідників цієї віри дещо більше половини від усього населення міста. В його краєвиді, наприклад, дуже рельєфно, в унісон з довколишніми горами, вписується гордий красень – римо-католицький собор Святої Марії Магдалини, побудований ще в 1909 році. Або православний храм Святої Трійці, що постав тут у 1905-му.

У 1870 році, коли до міста прийшла Перша трансконтинентальна залізниця, разом з нею ринула й масова імміграція різних етнічних хвиль. І найперше – вихідців з Китаю, які прокладали значну частину цієї дороги. У «місті біля Солоного озера» вони відразу ж створили свій «Чайнатаун», назвавши його «Plum Alley». Про японське минуле міста нагадує Японська християнська церква в центрі Солт-Лейк-Сіті.

Уже в готелі, відкривши телефонний довідник метрополії, ми скурпульозно шукали бодай яке українське прізвище, українську церкву, український слід... І знайшли! Є тут, з'ясовується, маленька українська католицька церква Святого Миколая, парафіянам якої від 7 до 97 років. Привела їх сюди також віра.

А ще ми знайшли тут... наш полін, якого в Юті чомусь дуже й дуже багато. Можливо, тому, що історія кожного народу, який шукає свій шлях у житті, однаково несолодка, немов вода у Великому солоному озері, й гірка, мов полін...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Солт-Лейк-Сіті – штат Айдахо – Вест
Елловстоун**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**



**УКРАЇНОЗНАВЧЕ ДОШКІЛЛЯ
В ШКОЛІ СВЯТОЇ ТРИЦІ
В НИЖНЬОМУ МАНГЕТЕНІ**

**Р О З П О Ч И Н А Є
НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК
В СУБОТУ, 27 ВЕРЕСНЯ
Й ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ
ДІТЕЙ ВІКОМ 3-6 РОКІВ**

*Заняття з української мови, музики,
народознавства та Слова Божого
проводяться щосуботи з 10-ї год. ранку
до 12:30 год. дня в катедрі Святої Трійці
за адресою: 359 Broome Street, New York
Телефон для довідок:
(917) 868-0181*



MyContractorNYC

INTERIOR RENOVATION

Apartment/House/Office/Store

Компанія пропонує як повний ремонт так і частковий:
ремонт кімнат, кухонь, ванних кімнат і т.ін.
Painting, Drywall, Remodeling Bathroom and Kitchen,
Hardwood Floor, Installation Moldings, Doors.

Хочете мати порядок, затишок і красу в своїй хаті – зверніться до нас!
Ви будете задоволені нашою роботою! Licensed & Insured

Телефони: (718) 340-3787-office (347) 649-4139-cell (Дмитро)
info@mycontractornyc.com. www.MyContractorNYC.com

**Львівська Кава
у Пасейку**



Нова Українська Хвиля, відділ Пасейк

Запрошуємо!!!

*в гостях нашої громади -
відомий український співак
та композитор*

Тарас Чубай

28 вересня, 2014 о 6:30 вечора

В залі Церкви Святого Миколая - 217 President Street, Passaic, NJ
Dress code: парадний, львівський

У програмі творчого вечора
відомі авторські пісні,
спілкування з артистом

запашна Львівська кава з канапками
та чукулядою!

ціна квитка
Для дорослих \$50; Для дітей віком до 18 років - \$25
Усі вилучені кошти будуть скеровані на допомогу військовим та воякам-добровольцям в Україні.

Замовляйте квитки по телефону 973-557-8213, ilotshynski@gmail.com

Проект здійснюється за підтримки
парафії Церкви Святого Миколая в Пасейку, Нью Джерзі

Головний спонсор проекту:
Федеральна Кооператива Самопоміч у Кліфтоні, Нью Джерзі

<http://lvivkavapassaic.tumblr.com>

Замовляйте квитки
вже сьогодні!



**Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change. APR is Annual Percentage Rate.



Дорогі співвітчизники! Незалежна медіа-профспілка України, яка об'єднує журналістів різних регіонів і різних типів видань, потребує нашої підтримки!

Сьогодні десятки українських журналістів, виконуючи свій професійний обов'язок, ризикуючи своїм життям, працюють у зоні бойових дій, правдиво висвітлюючи події на Донбасі. Аби захиститися від куль і осколків снарядів, їм потрібні каски й бронежилети. Без цього захисного спорядження ризик для життя журналістів зростає в рази. Допомігши українським журналістам, ми зробимо їхню роботу безпечнішою й наблизимо нашу спільну перемогу.

Переказати кошти можна на рахунок Незалежного радіо у Чикаго.
Номер рахунку: № 108108 у Selfreliance Ukrainian American Credit Union.

Або надіслати вже куплені бронежилети й каски за адресою:
Незалежна-медіа профспілка України, Київ, Хрещатик, 27-а,
офіс, 205, 01001.

Телефон для довідок у Києві: + 38 050 3536789,
електронна пошта: vonakul@gmail.com



АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна, забезпечена, товариська, гарна господиня, бажає познайомитися з чоловіком віком від 70 років для дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)



УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката виграшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net



Український Освітньо-Культурний
Наш Центр – Наш Дім!

Збір коштів на протезування для Героя Майдану Романа Дзівінського БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР

літературно-музична вистава
до 200-ліття з дня народження

Тараса Шевченка



організують

128 Відділ США, Суспільна Опіка США,
камерний хор "Аколада"

художній керівник Богдан Гендало

28-го вересня 2014 року
о 1 годині по полудні

в Українському Освітньо-Культурному Центрі
700 Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046
тел.: 215-663-1166

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

***With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!***

- 1. No checks to write***
- 2. No envelopes to lick***
- 3. No stamps to stick***

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

